

Agora

AGORA • Driemaandelijks tijdschrift van het HKempen
Zesde jaargang • januari 1999 • nr. 1

IN DIT NUMMER

- 3 Wasmachine
- 4 25 jaar SW
- 7 Ontmoetingsdag
studenten
- 8 Even stilstaan
- 9 Tunesië
- 10 Uitgewuifd
- 11 Navorming
- 12 Cultuur
- 14 Studentenprijzen
- 18 Van Dale-streken
- 20 Warandegesprekken
- 22 CC De Werft
- 23 Sport
- 26 GION
- 31 Agenda

Beste collega, medewerker, student,... beste lezer

Ik wens u van harte een gelukkig nieuwjaar.

Als ik u daarbij ook veel succes wens, dan besef ik ten volle dat deze wens voor de student wat bedreigend klinkt. Nieuwjaar kondigt immers het einde van het eerste semester en de bijbehorende examens aan. Velen onder u zouden de tussentijdse evaluatie liever nog wat willen uitstellen en beginnen zich vragen te stellen. Volgens welke criteria gaan we geëvalueerd worden? Hoe zal bij het mondeling examen het evaluatiegesprek verlopen? Naarmate het niveau van de leerstof stijgt en het hoger onderwijs meer gericht wordt op projectwerk en zelfwerkzaamheid, moet het evaluatiesysteem ook aangepast worden. Misschien moeten we niet alleen de kennis meten, maar moeten we ook de studiemethode, de studieplanning en het studeerproces evalueren.

Meer dan ooit kunnen wij met de studenten meevoelen, want weldra wordt de evaluatie verplicht voor elk personeelslid van de hogeschool. Weldra wordt ook de regelgeving inzake de kwaliteitsbewaking van de hogescholen aangepast. Velen onder ons zouden die evaluatie nog wat willen uitstellen en eerst nauwkeurige functieomschrijvingen en evaluatiecriteria vastleggen. Laat ons bij deze evaluatie streven naar het hoogste niveau. Een zo belangrijke opdracht als hoger onderwijs verstrekken, mag niet omschreven worden als een opsomming van taken en bevoegdheden. Laat ons de functioneringsgesprekken gebruiken om ons aandeel in de kwaliteit van ons opleidings- en vormingsproject te evalueren.

Vijf jaar geleden ging een gemotiveerde ploeg vrijwilligers aan de slag om dit tijdschrift uit te geven. In zijn eerste woord vooraf schreef Paul Martens: "Deze publicatie is een weldaad voor ons allen en een belangrijk element in de verdere uitbouw van de integrale kwaliteitszorg".

Agora had niet alleen voortdurend aandacht voor de kwaliteitswerking in de hogeschool. De meest levendige evaluatiegesprekken werden door de redactie gevoerd rond het eigen product. Zouden de lezers gemerkt hebben dat in het januari-nummer van 1998 drie geheimzinnige D's op de achtergrond gedrukt waren en dat in het mei-nummer een foto foutief afgedrukt werd? Zouden de lezers weten dat sommige redactieleden na het verschijnen van het oktobernummer gepijnigd blijven door de vraag: is of zijn de Kempens nu enkelvoud of meervoud?

Met een nieuwe vormgeving, met kleurendruk en met een uitbreiding van 24 naar 32 pagina's geven wij het startsein van het tweede lustrum.

Bij deze gelegenheid gaan mijn gelukwensen naar de redactie en naar alle medewerkers die door hun niet aflatende inzet *Agora* lieten groeien.

Maurice Vaes
algemeen directeur

AGORA is het driemaandelijkse tijdschrift van het Hoger Instituut der Kempens, de Geelse campus van de Katholieke Hogeschool Kempens
Kleinhoefstraat 4, 2440 GEEL,
tel. (014)56 23 10,
fax (014)58 48 59,
e-mail: info@khk.be
web site <http://www.khk.be>

Verspreiding en abonnementen

Agora wordt gratis verdeeld onder de studenten en personeelsleden van het Hoger Instituut der Kempens. Andere belangstellenden kunnen een abonnement nemen door 7,50 euro over te schrijven op rekeningnummer 733-3098819-87 t.n.v. SOVO-KH Kempens met de vermelding 'Abonnement Agora'. Een jaarabonnement geeft recht op drie nummers, die verschijnen in de maanden januari, april en oktober.

Redactie

Fred Goossens
Paul Grauwen
Sarah Nauwelaers
Hilde Schrooten
Jan Van Geel
Marc Van Kerckhoven
Luc Vanwesemael
Dirk Vereycken
Ivo Verheyen

Redactiesecretaris

Luc Damen (tel. 358)

Werkten ook mee

Ludo Cambré
Kris Devocht
Agnes Dilliën
Wilfried Gonthier
Vic Jacobs
Daniël Janssens
Jan Kuypers
Marie-Louise Van Gool

Fotografie

Ludo Cambré
Christel De Busser
Kristel De Greef
Dirk De Roose
Kris Devocht
Mark Franssen
Guy Geeraerts
GTS Systeembouw
Marc Van Kerckhoven

Illustraties

Clem Verbiest

Hoofdredacteur

Maurice Vaes

Eindredactie

Luc Damen
Dirk De Roose
Piet Lambrecht
Willem Mees

Vormgeving

Marc Van Kerckhoven
Jef Van Rooy

Druk

Baudoin, Kasterlee

Verantwoordelijke uitgever

Maurice Vaes
HIKempens, Geel

Overname toegestaan mits correcte bronvermelding.

De Schakel met de KH Kempen in zee

Hiertoe werden in plaats van de draai-schakelaars voor temperaturen en programma's duidelijke drukknoppen aangebracht voor enkele preselecties (kookwas, fijne was, e.d.). De kleuren van deze toetsen komen overeen met de kleuren van de manden waarin de was wordt voorgesorteerd. Een heuse lichtbalk vervangt de summiere led-aanduiding voor het verloop van het programma. Het einde van het programma wordt gemeld met een (zeer) duidelijk gezoem. Een nieuw vereenvoudigd paneel kwam in de plaats van het vroegere voorpaneel. Om reparaties en normale bediening

De Schakel in Balen is een tweeledig centrum voor mentaal gehandicapten. Een dagcentrum biedt opvang aan 40 volwassenen en wil in een familiale sfeer hun maatschappelijke zelfredzaamheid en integratie bevorderen. Een home vangt nog eens 30 ernstig en matig mentaal gehandicapte volwassenen dag en nacht op. Onder begeleiding staan ze zelf in voor lichte huishoudelijke taken. In dat kader kregen de KH Kempen-departementen Industrieel Ingenieur en Biotechniek en Technische Wetenschappen de vraag de bediening van een wasmachine te vereenvoedigen. Het Sinterklaasfonds financierde het project.

mogelijk te houden, werd het vroegere bedieningspaneel in de machine ingebouwd. Het geheel wordt nu bestuurd door extra elektronica en een intelligente module. Die sluit bovendien een foute bediening uit.

Het geheel werd omgebouwd door enkele mensen van de labs Elektriciteit IIBT en Mechanica TW.

De reacties na een half jaar gebruik zijn positief: de minder ernstig gehandicapten kunnen nu zelf voor de was zorgen en wachten vol spanning tot de zoemer meldt dat 'hun' was ten einde is.

Vic Jacobs

25 jaar Sociale Hogeschool Geel

Het academiejaar 1998-99 is een feestjaar voor het HIKempen. Twee departementen vieren een verjaardag: Sociaal Werk bestaat een kwart-eeuw, Handelswetenschappen en Bedrijfskunde 35 jaar. In deze aflevering zetten we de jongste van de twee in de kijker. Er is daar de voorbije vijftig jaar veel gebeurd dat de moeite van het herinneren waard is. En er is niet minder om naar uit te kijken.

Pioniers in de Kempen

1973 betekende een belangrijke stap in de groei van het Hoger Instituut der Kempen. Een aantal socio-economische groepen drong al enige tijd aan op de oprichting van een sociale hogeschool in de Kempen. Wim Vermeulen, toen onder-directeur aan het Technisch Instituut Sint-Jozef, nam de uitdaging aan en legde de fundamenten van wat nu een van de grote sociale hogescholen in Vlaanderen is. Een makkelijke start was het allerminst. De opening van het academiejaar, gepland voor september 1973, moest worden uitgesteld. De ministeriële toestemming liet op zich wachten. Toch ging halfweg oktober een groep van 21 gemotiveerde studenten met de opleiding van start. Directeuren en lectoren van andere sociale hogescholen en collega's uit het werkveld lieten enige scepsis blijken, maar drie jaar later studeerden in Geel de eerste maatschappelijk assistenten af.

De pioniersfase was er een van grote dynamiek. Het aantal kandidaat-studenten liep al snel op tot boven de 300, zodat een toelatingsproef noodzakelijk werd. De bliksemsnelle groei van de studentenpopulatie resulteerde in een even sterke groei van het docentenkorps. Een docentenkorps dat voortdurend en zeer actief de inhoud van de opleiding bevroeg, contacten met het werkveld legde, naar nieuwe werk- en leervormen zocht. Urenlange discussies en vergaderingen over de

multidisciplinaire teams, het integrale examen, minimum- en maximumprogramma's: ze liggen nog vers in het geheugen.

Lebensraum en diepgang

In 1980 verhuisde het Hoger Instituut vanuit de Technische School en de prefab naar de campus. Lebensraum! Eindelijk zou het studentenaantal onbeperkt kunnen groeien. Maar net op dat ogenblik beslisten de abiturienten er anders over. Vanaf het academiejaar 1982-83 vonden steeds minder studenten de weg naar de humane sector. Verscheidene lectoren werden verplicht naar een andere baan uit te kijken.

Terugblikkend kunnen we zeggen dat de jaren tachtig voor de sociale hogeschool een periode waren van interne reflectie en verdieping. Verbetering van curricu-

lum en methodiek, intensifiëring van de contacten met het werkveld en uitbouw van de studentenbegeleiding waren daarbij sleutelbegrippen. Ondanks de dalende instroom bleef de klemtoon liggen op de kwaliteit van de uitstroom. De hogeschool bleef hoge eisen stellen aan de toekomstige maatschappelijk assistenten.

Grenzen verleggen

Het bleek de juiste strategie. Vanaf het academiejaar 1987-88 steeg het studentenaantal opnieuw. De goede tewerkstellingsperspectieven waren hieraan zeker niet vreemd. Met het nieuwe decennium voor de deur ontwikkelden we meteen ook een aantal nieuwe initiatieven. In 1987 startte de bijscholing Maatschappelijk Werk. En we keken over de grenzen. Vanaf 1990 begonnen we met internationale samenwerking. Onze stu-

denten staken over naar Lancaster, Maas-tricht, Boedapest en Monaghan voor hun stage. Hongaarse, Engelse, Duitse en Nederlandse studenten en docenten kwamen op hun beurt in Geel kennis maken met de opleiding Maatschappelijk Werk. Internationalisering is nu een vaste waarde in dit departement. Na de succesvolle afronding van het Tempus-programma vorig jaar mogen we ons nu verheugen in de goedkeuring van ons proefproject Gelijkekansenbeleid binnen Leonardo. Het Vlaamse consortium dat hiervoor is opgericht - Geel, Heverlee, Antwerpen en Brussel - wordt uitgebreid met hogescholen in Hongarije, Zweden, Nederland en Schotland en met een aantal koepelorganisaties.

Decreet

Het grote onderwijs-evenement van de jaren 90 is zonder twijfel het *Decreet betreffende de Hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap* uit 1994, een document met ingrijpende gevolgen. Zo verdween het Hoger Instituut voor Sociale Studies voorgoed van de kaart, en werd het een departement van de Katholieke Hogeschool Kempen. Dezelfde wet gaf ons de kans de optie Maatschappelijke Adviesring op te zetten, waarvan de eerste afgestudeerden ons inmiddels al verlaten hebben. En bovenal: de opdracht van de hogeschool breidt uit. Behalve voor de hoofdopdracht - onderwijs verschaffen - maakt het decreet ruimte voor projectmatig wetenschappelijk onderzoek en voor maatschappelijke dienstverlening. Op dit ogenblik doet het departement

onderzoek naar dementie bij bejaarden (in samenwerking met *De Bijster* in Essen) en naar de mening van de Gelenaars over de sociale functie van hun heraanagelegd marktplein. In het kader van de dienstverlening organiseren we posthogeschoolcursussen over o.a. vergaderen, communicatie, basisinformatica en kwaliteitszorg.

Voortouw in kwaliteit

Kwaliteitszorg is overigens al enkele jaren een constante aan de Geelse sociale hogeschool. In 1995 kwam een commissie ad hoc ons opzoeken voor een diepgaande doorlichting. Haar rapport was uitermate positief en helpt ons om de evaluatie - die nu de verantwoordelijkheid van de hogescholen zelf is - correct uit te voeren. Vernieuwing moet, en onderwijsvernieuwing is voor ons heel concreet. We streven naar grotere integratie van verschillende vakken, voeren seminaries en keuzevakken in, zoeken naar nieuwe didactische werkvormen en lichten collegiaal vakken en cursussen door. Bij het uitschrijven van beroeps- en opleidingsprofielen (een opdracht van de Vlaamse Onderwijsraad) hebben Gelenaars mee het voortouw genomen. Het resultaat van hun werk moet de opleiding beter afstemmen op het beroep.

Evolutie studentenaantallen Sociale Hogeschool Geel

Academiejaar	1ste jaar	totaal
1973-1974	21	21
1974-1975	85	102
1975-1976	105	185
1976-1977	144	276
1977-1978	167	330
1978-1979	155	337
1979-1980	162	357
1980-1981	154	374
1981-1982	162	372
1982-1983	154	324
1983-1984	137	289
1984-1985	122	280
1985-1986	123	259
1986-1987	130	264
1987-1988	110	242
1988-1989	119	243
1989-1990	140	235
1990-1991	139	259
1991-1992	170	295
1992-1993	189	314
1993-1994	216	368
1994-1995	245	437
1995-1996	277	496
1996-1997	288	516
1997-1998	282	503
1998-1999	257	510

De prefab, het eerste onderdak van de Sociale Hogeschool Geel

De eenentwintigste eeuw wenkt

Wie als hogeschool ernstig met zijn zaken bezig is, kan maar een kant op: vooruit. De complexiteit van de maatschappij neemt toe, veranderingen gaan sneller en diepgaander, inzichten verbreden. De basiscompetenties die vandaag van de hulpverlener gevraagd worden, veranderen navenant. Die situatie dwingt ons als

opleiding ertoe om de evolutie van het werkveld op de voet te volgen en consequent in ons onderwijsaanbod in te brengen. Dat dit alles ook ruimte vraagt voor een voortdurende bijscholing van lectoren is evident: levenslang leren is nu een realiteit op elk niveau.

Een kwarteeuw lang is er in het departement SW keihard gewerkt. Het resultaat is er een om trots op te zijn, dat stellen we

zonder valse bescheidenheid vast. Maar we willen ook doorwerken aan vernieuwing en verbetering. Met die twee gevoelens - tevredenheid om het gepresteerde en vastberadenheid om beter te doen - concentreren we ons ondertussen op iets wat nu met bekwame spoed en grote ernst moet worden voorbereid: een gepaste viering.

Marie-Louise Van Gool
departementshoofd SW

Hoogvliegers

Tijdens de Europaweek van het academiejaar 1997-98 konden onze studenten in een quiz hun parate kennis van Europa testen op het gebied van o.a. politiek, kunst, letteren en film. Organisator was Karel Dekoninck, verantwoordelijke internationalisering Industrieel Ingenieur en Biotechniek. Heel wat valabele kandidaten uit alle departementen en afdelingen daagden op en toonden zich uitzonderlijk bedreven. Alle deelnemers verdienden dus de cd-rom en het boek over Europa, aangeboden door het Europees documentatiecentrum van onze mediatheek. De winnaars waren HWBK-ers, nl. de ploeg van het 3de Jaar Secretariatsbe-

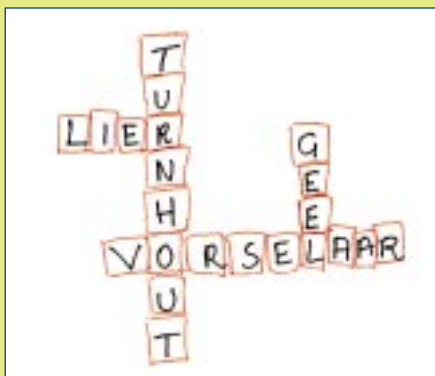
heer - optie Secretariaat-Talen (Tim Boonen, Gwen Kemland, Els Kenis, Ellen Mollen). Zij werden allen getooid met de T-shirt van de KH Kempen en naar huis gestuurd met een waardebon *Goed voor een ballonvaart* voor twee personen vanwege Joker Adventure Holidays. Onze collega Guy Geeraerts was bereid met zijn ballon daar nog een reisje bovenop te doen, zodat alle winnaars het luchtruim in konden.

Nochtans geen gemakkelijke opdracht: technische problemen bij de Joker-ploeg, een gebroken rib in de Geeraerts-ploeg, eindexamens, vakantieplannen van alle ballonvaarders en daar bovenop: ongunstige weersomstandigheden en overstro-

mingen in de Kempen. Eindelijk dan een laatste, maar dan ook allerlaatste zonnige dag in november. Op zondag 22 november om 14 uur was het zover. De twee ballons werden klaargemaakt. Iedereen was present: de ploegen Joker en Geeraerts, de inmiddels werkende of voortstuderende studenten en een heuse cameraman in de huid van Wim Vanuytrecht. Na 40 minuten voorbereiden en het opstellen van de nodige testamenten en andere verzekeringspapieren gingen beide ballons feilloos de lucht in en begaven zich gevolgd door controlewagens richting Vorselaar.

De studenten genoten van het prachtige zicht op de campus, de stad Geel en de rest van de Kempen, en onze cameraman legde alles vast voor het nageslacht. Het einde van de vlucht is echter memorabel. Na ongeveer een half uur varen streek de Joker-ballon feilloos neer op een 'Vorsels' weilte. Guy zocht dan wanhopig naar een geschikte landingsplaats, kreeg een probleem met zijn brandstofflessen en moest zich noodgedwongen ruw laten neerkomen, rakettings tussen een bos en een reeks elektriciteitsdraden, op een minuscuul stukje weiland. Buiten een gescheurde ballon, een paar beverige knieën en extra hartkloppingen kwamen de inzittenden er goed en wel van af. Een dag om in de KH Kempen-annalen te schrijven.

Studentenvertegenwoordigers ontmoeten elkaar

"Karel de Grote staat voor de poort. Verstevig uw burcht!". Met deze woorden werden de studentenvertegenwoordigers van de tien departementen van de KH Kempen voor de eerste keer bijeengeroepen op een ontmoetingsdag drie jaar geleden in de Hoge Rielen. Karel de Grote wilde vanuit Antwerpen onze kersverse hogeschool aanvallen. Maar we waren niet voorbereid op dit offensief. Onze burcht had geen fundament, onze zwaarden waren bot en onze schilden gebroken.

Visie bouwen

Als ridders van de Ronde Tafel kregen de 120 studentenvertegenwoordigers één dag de tijd om onze hogeschool te versterken: de fundamenten van de tien departementen te verstevigen, bressen in onze muren op te sporen en te dichtten, onze schilden te voorzien van een visie en een project voor de toekomst. Na een dag werken rond de opdrachtsverklaring van de KH Kempen formuleerden de vertegenwoordigers enkele prioriteiten voor onze hogeschool: communicatie tussen de departementen, een toekomstvisie om kwaliteit te garanderen, daadwerkelijke inspraak van alle betrokkenen (directie, docenten en studenten) bij het beleid van onze hogeschool. De prioriteiten werden op stenen gevisualiseerd. Die stenen werden tot een muur samengebracht en reisden van departement naar departement.

Van deze eerste ontmoetingsdag keerde iedereen tevreden terug. De organisatoren (de overkoepelende studentenraad en enkele docenten) waren daarom vorig academiejaar snel gewonnen om de studentenvertegenwoordigers opnieuw samen te roepen voor een tweede ontmoetingsdag in het Provinciaal Vormingscentrum in Oostmalle.

Studenten vertegenwoordigen

De ridders uit de tien departementen staken weer eens de hoofden bij elkaar en bogen zich nu vooral over enkele hete hangijzers die alle studenten van de KH Kempen aanbelangden. In werkgroepen werden enkele stellingen geformuleerd waarover op het einde van de dag in een plenum werd gestemd: geen verhoging van het inschrijvingsgeld, een goede evaluatie van de docenten en de onderwijs-

activiteiten, een toekomstvisie voor het probleem van de co-departementen. Die aandachtspunten kwamen ook op de agenda van de Academische Raad.

En ook dit academiejaar zullen studentenvertegenwoordigers van de KH Kempen elkaar weer ontmoeten, en wel op maandag 22 februari 1999 in het Provinciaal

Vormingscentrum van Oostmalle.

Dit keer willen we werken rond het belang van de studentenvertegenwoordiger als spreekbuis van de student in de studentenraad. Studenten hebben in de studentenraad soms het gevoel dat ze het vijfde wiel aan de wagen zijn in het departement. Ze moeten er volgens het hogeschooldecreet wel zijn, maar krijgen geen ondersteuning of bevestiging. En soms ervaren ze dat de voorstellen die ze doen, niet echt ernstig worden genomen. Bij studenten komt de studentenraad bovendien vaak over als een saaie bedoeining, waar je te horen krijgt wat anderen voor jou hebben beslist.

Hoog tijd denken we om het imago van de studentenraad binnen onze hogeschool wat te versterken en het belang ervan te onderstrepen.

Inspraak is geen leeg begrip binnen de KH Kempen, maar een essentiële bouwsteen in de groei en ontwikkeling van onze hogeschool.

Levend inspraakorgaan

Op 22 februari 1999 gaan onze studentenvertegenwoordigers samen op zoek naar de middelen, de vorming en de ondersteuning die zij nodig hebben om van de studentenraad een levend inspraakorgaan te maken. In verschillende keuzeateliers, die variëren van een creatief doeding tot een denkgroep, bereiden de studenten concreet materiaal voor dat wordt

ingezet tijdens het afsluitend debat tussen studenten, docenten en departementshoofden.

'KH Kempen, more than words?' hebben we gekozen als thema en blikvanger van de ontmoetingsdag. Op de uitnodiging voor de studentenvertegenwoordigers zetten we vooraan een scrabble-bord. Is de KH Kempen een toevallige samenstelling van letters en woorden? Is het spel in onze hogeschool opgevat als een spel van winnaars en verliezers? Is elke speler (vestigingsplaats, departement, individu) bekommerd om zijn stukje? Is samenspraak in onze hogeschool reëel betrokken op het beleid en gericht op werkelijke verandering? More than words or just words?

Een dag waarop studentenvertegenwoordigers elkaar ontmoeten, is volgens het hogeschooldecreet niet verplicht. Mis-

schien gelukkig maar, want dat betekent dat de inhoud en de organisatie ervan improviserend, tastend en zoekend tot stand komt. Die dag moet zijn eigen plekje nog vinden in de structuur van onze hogeschool.

Maar hoe broos en jong dit initiatief ook is, we denken dat het recht op overleven

heeft. Want het is een belangrijke stap naar de eenwording van de KH Kempen, maar bovenal een moment waarop de basis van onze hogeschool, de studenten, worden bevraagd, gehoord en gewaardeerd als partners in de opbouw van zinnol kwaliteitsonderwijs.

Daniël Janssens

Even stilstaan

Zeg nu zelf, het geeft toch wel een heel 'eigen-aardig' gevoel iemand de laatste maal voor het jaar 2000 een gelukkig nieuwjaar te mogen toewensen.

Oh nee, mijn gevoel vindt zijn oorsprong niet in de roes van het aftellen naar het jaar 2000 of in het aankopen van een uurwerk dat me elke dag aanwijst hoeveel dagen me nog scheiden van die magische tweeduizend. Voor velen heeft heel die heisa toch wel iets magisch. Men verwacht van alles, bij voorkeur de realisatie van alles waarin men niet geslaagd is de voorbije jaren. Het jaar 2000 gaat dit alles mogelijk maken, het gaat als het ware vanuit de kracht van het getal 2000 de nieuwe wereld realiseren. Dan zal het goed worden ...

Nee, ik geloof niet in overgangen met een al dan niet magische kracht. Ik geloof immers dat de overgang naar 2000 juist dezelfde zal zijn als de overgang naar 1999: er komt een avond, er komt een morgen en het is gepiept. Althans voor ons die de christelijke jaartelling volgen, want voor anderen zoals joden en moslims zijn de jaren ofwel al veel ouder ofwel nog veel jonger.

Mijn 'eigen-aardig' gevoel komt vanuit de gewaarwording dat bij veel mensen nog heel wat toekomstdromen, nog heel wat toekomstverwachtingen leven. En is dat niet leuk? Zeg nu zelf, een mens die niet meer verlangend naar de toekomst uitkijkt, die is eigenlijk naast zijn leven gaan staan. En dat vind ik nu in heel deze hype naar het jaar 2000 het leukste: mensen geloven dat nog veel mogelijk is, dat het einde nog niet nabij is, dat nog veel kan, dat zij van hun leven iets leuks mogen maken, dat de toekomst open ligt.

Dat diepe, onverwoestbare geloof herken ik ook in de man op wie onze jaartelling gebaseerd is. Zijn geloof in en zijn inzet voor een nieuwe wereld werkten enorm aanstekelijk. Waarom? Hij blokte niets af, hij opende steeds nieuwe toekomst.

Ik mag hopen dat het jaar 2000 ook eens aan deze man terugdenkt. Dan denk ik dat mensen niet op een magische wijze alles van een jaarwisseling verwachten, maar tot het besef kunnen komen dat elke verwachting zich maar kan realiseren als er mensen blijven die *toekomst openen*, zowel voor als na 2000.

Wilfried Gonthier

KH Kempendocenten leiden Tunesische formateurs op

Ludo Cambré

In het kader van een samenwerkingsakkoord tussen VVOB (Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en technische Bijstand), KH Kempen en ATFP (Agence Tunésienne de Formation Professionnelle) gingen Kris Devocht en Ludo Cambré, docenten van het departement Technische Wetenschappen, en Rob Vierendeels, van het departement Industrieel Ingenieur en Biotechniek, voor een expert-missie naar Tunis.

Opleidingscentrum van ATFP

De Europese Unie investeert al geruime tijd in een aantal ontwikkelingsprojecten in Tunesië. Zo betaalde ze in cité El Khadra (Tunis) een volledig nieuw opleidingscentrum. (40 000 000 euro). Het is vergelijkbaar met een VDAB-opleidingscentrum, waar tweedekansonderwijs wordt gegeven aan mensen die een technisch vak willen leren. Het Europees project staat niet enkel in voor gebouwen en materiaal, maar voorziet ook in opleiding en bijscholing van de *formateurs* (leeraars). En om die technische opleiding te verzorgen, heeft de Vlaamse Gemeenschap zich geëngageerd.

Expert-missie

De VVOB werd door de Vlaamse Gemeenschap belast met de uitvoering van de opleidingen. Haar taak bestaat erin om geschikte docenten te vinden. Ze zorgt ook voor de volledige organisatie van de reizen, het logement ter plaatse, enzovoort.

Op 30 april nam ze contact op met de KH Kempen voor 'Meet-en Regeltechniek', 'Automatisering', 'Industriële Informatica' en 'Kwaliteit en Didactiek'. Voor 'Kwaliteit en Didactiek' stelde Rob Vierendeels zich onmiddellijk kandidaat. Jan Dekelver, verantwoordelijk voor internationale relaties, ging met rest van de

vraag naar het lab Automatisering. Ludo Cambré en Kris Devocht waren bereid mee te werken. Ze moesten volgens de VVOB-planning einde mei vertrekken voor een kortetermijnzending van twee weken, een zogenaamde expert-missie. "Onmogelijk wegens de examens", was het antwoord. Bovendien moest alles in het Frans, en dat lag ook niet voor de hand. Na een spoedcursus Frans en een hele zomervakantie voorbereiden, vertrokken ze op 30 augustus.

De ervaring

Het ATFP-centrum van El Khadra is een modern instituut met goed uitgeruste

laboratoria, zoals het lab Automatisering, dat volledig ingericht is door de Groupe Schneider. De KH Kempen-docenten kunnen alleen maar dromen van het aantal TSX 17 PLC's van Télémecanique dat daar staat. Ook voor meet- en regeltechniek is er zeer veel didactisch materiaal - van Leybold - aanwezig, maar geen enkel industrieel meet- en regeltoestel. Dat staat in schril contrast met wat wij gewoon zijn op de KH Kempen.

De lokale *formateurs* waren zeer gemotiveerd en hadden een goede theoretische kennis. Twee weken lang hebben Ludo Cambré en Kris Devocht op een boeiende manier samengewerkt met een geïnteresseerd publiek. De hoge temperatuur (40 °C) en relatieve vochtigheid (80 %)

waren het enige minpunt. Om het enigszins draaglijk te maken, passen ze in Tunesië tijdens de zomer de *séance unique* toe: les van 8 tot 14.30 uur. Zo kregen de Vlaamse docenten de gelegenheid Tunis en omgeving te verkennen en van de lokale gewoontes te proeven.

Bijgescholen in Vlaanderen

Van 19 tot 30 oktober brachten vier Tunesische *formateurs* een bezoek aan de KH Kempen. Gedurende twee weken hebben ze praktische proeven uitgevoerd en lessen gevolgd in het lab Automatisering. Zo maakten ze kennis met

de nieuwe Siemens PLC's S7 en werkten ze met industriële regelprocessen, voor hen een unieke ervaring.

Ludo Cambré en Kris Devocht kunnen terugkijken op een zeer geslaagde missie waar niet alleen de Tunesische *formateurs*, maar ook zichzelf heel wat uit hebben geleerd en dat niet alleen op de louter technisch vlak.

Kris Devocht

C.D.

Uitgewuifd

Dora Dresselaerts

Sinds 1 oktober 1998 missen wij één van de vertrouwde gezichten in de cafetaria. Dora Dresselaerts besloot dat haar eigen broodje gebakken was, en laat het dagelijks smeren voortaan over aan haar collega's. Dora heeft net geen

zeventien jaar op onze campus gewerkt. Op 16 oktober 1981 kwam ze de schoonmaakploeg, toen nog onder leiding van Jos Bakelants, versterken. Het E-blok behoorde in die tijd tot haar vaste werkterrein en dat hield Dora met veel inzet maar ook met veel plezier in orde. Studentengrappen zoals bruine zeep die voetjes kreeg, nam ze er met de glimlach bij. En als het nodig was, werden er witte pralines van Leonidas aangevoerd om de moed erin te houden. Ongeveer tien jaar geleden maakte Dora haar overstap naar de cafetaria. Het aangename contact met mensen daar viel bij haar erg in de smaak. Zij hield van een babbeltje met haar klanten, of

het nu studenten of collega's waren. En als sommige klanten al eens wat moeilijk deden, bleef Dora rustig en vriendelijk. Ondertussen klagen haar collega's van de cafetaria al dat ze niet meer op de hoogte blijven van het reilen en zeilen in Geel-Larum.

Dora bleef niet van tegenslag gespaard. Een dom ongelukje op de parking van de campus stelde haar een paar jaar geleden voor verschillende maanden buiten strijd. Van de gevolgen bleek ze ook later nog last te hebben. Twee jaar geleden kreeg haar zoon een zwaar auto-ongeluk. Die zaken hebben er zeker toe bijgedragen dat Dora heeft beslist om het wat rustiger aan te doen. Toch twijfelen haar collega's er niet aan dat ze Dora nog vaak zullen terugzien op de campus.

Elektronicus in zestig woensdagen

Op woensdag 16 december 1996 sloten vijf medewerkers van Amoco succesvol een cursus elektronica af, die zij gedurende zestig woensdagen in het lab elektronica op het HIKempen volgden. Hiermee werd een punt gezet achter een niet alledaags initiatief dat meer dan twee jaar geleden van start ging.

Integrale procesbewaking

In mei '96 om precies te zijn, kreeg het lab Elektronica een ongewoon verzoek van Denis Van den Meutter, Chief Quality Management bij Amoco. Vijf medewerkers - Jos Maes, François Pauwels, Gilbert Schraeyen, Frank Van Genechten en Lutgard Van hoogten - allen met een opleiding en werkervaring in de chemische sector - hadden nood aan een brede opleiding in de meest diverse domeinen van de elektronica. Bij Amoco wilden ze immers een polyvalent team vormen dat in staat moest zijn om zowel elektronische als chemische problemen op te lossen in de procesbewaking bij de productie van grondstoffen voor de kunststofindustrie. Centraal in deze procesbewaking staan gaschromatografen, meettoestellen uitgerust met moderne elektronica.

AMOCO laat ze testen

Dirk Verbeek, docent elektronica aan het departement Technische Wetenschappen, nam de coördinatie van het project waar. Hij stelde een opleidingspakket samen en haalde van bij Amoco een heuse gaschromatograaf naar het lab, zodat de elektronicacontrole bestudeerd kon worden. Tien docenten van de labs Elektronica, Elektriciteit en Automatisering werden ingezet om de lessen te geven, die op

2 oktober 1996 van start gingen. Zestig woensdagen lang kwamen de Amoco-werknemers telkens voor zes uur opdagen. Ze maakten zo kennis met o.a. analoge en digitale technieken, vermogenselektronica, microprocessortechniek, elektriciteit en meet- en regeltechniek. Natuurlijk moesten al die vakinhouden zo goed mogelijk zijn afgestemd op de noden. Daarom werd Jos De Maeyer, kwaliteitscoördinator van de KH Kempen, ingeschakeld om de cursisten tussentijds te bevragen over de cursusaanpak. Zo kon tijdig worden bijgestuurd.

De vijf 'studenten', die ruim twee jaar lang deze intensieve cursus volgden, hebben het beslist niet makkelijk gehad, temeer omdat zij op vraag van Amoco ook met regelmaat tests moesten afleggen. Regelmatig 's avonds thuis bijstuderen was dan ook nodig om de vloedgolf van kennis en vaardigheden te verwerken. Uiteindelijk heeft elk van hen de eindstreep gehaald. Hun resultaat werd op 16 december plechtig in de verf gezet en de cursus in een gezellige sfeer afgesloten.

Jan Kuypers

Zie ginds komt de werkgroep

Luc Wilms

Luc, jij bent voorzitter van de - piepjonge - werkgroep?

Luc Wilms: Klopt. En piepjong, inderdaad: de startvergadering had plaats op 22 april van vorig jaar, minder dan een jaar geleden dus. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat hier voordien niets cultureels gebeurde. Er zijn in het verleden op de campus tal van tentoonstellingen, concerten, lezingen geweest. Met wisselend succes - maar zo gaat dat in deze sector. Wat wij met onze werkgroep voorhebben, is het voortzetten van die traditie, maar het mag misschien wel een ietsje meer zijn. We willen een aantal lopende zaken overkoepelen en op die manier het KH Kempen-cultuurbeleid wat gaan prikkelen. We zijn alleszins gelukkig dat we binnen het kader van de dienst Sociale Voorzieningen onderdak gevonden hebben.

Je hebt toch wel drie doelstellingen, neem ik aan?

Luc Wilms (zelfzeker): Natuurlijk, en op de startvergadering werden ze - een beetje deftig, toegegeven - als volgt geformuleerd. Ten eerste gaan we de culturele interesses en activiteiten van individuen en groepen in en om de campus inventariseren en coördineren. Met dien ver-

stande dat we nooit iets zullen opdringen. We willen wat bestaat, in een structuur opnemen als de betrokkenen dat nodig en nuttig vinden. Ten tweede willen we op de campus een aanspreekpunt zijn voor al wie van buiten uit met een cultureel aanbod komt. En ten slotte willen we zelf een degelijke programmatie opzetten. Bij dat alles zouden we graag alle barrières tussen studenten en docenten zien verdwijnen. Cultuur moet ruim genoeg zijn om leeftijds- en andere grenzen te overstijgen. Op de bewuste startvergadering waren, naast een vijftal docenten en directieleden, dubbel zoveel studenten aanwezig. Wij vonden dat een gunstig voorteken.

stande dat we nooit iets zullen opdringen. We willen wat bestaat, in een structuur opnemen als de betrokkenen dat nodig en nuttig vinden. Ten tweede willen we op de campus een aanspreekpunt zijn voor al wie van buiten uit met een cultureel aanbod komt. En ten slotte willen we zelf een degelijke programmatie opzetten. Bij dat alles zouden we graag alle barrières tussen studenten en docenten zien verdwijnen. Cultuur moet ruim genoeg zijn om leeftijds- en andere grenzen te overstijgen. Op de bewuste startvergadering waren, naast een vijftal docenten en directieleden, dubbel zoveel studenten aanwezig. Wij vonden dat een gunstig voorteken.

De eerste en de derde doelstelling begrijp ik nog wel, maar dat aanspreekpunt ... ?

Luc Wilms: Stel dat het Cultureel Jongerenpaspoort of het Centrum voor Amateurkunsten, of wie dan ook de Geelse student een aanbod wil doen. Het is voor een buitenstaander absoluut niet evident bij

wie hij hier op de campus terecht kan om dat aanbod zo efficiënt mogelijk bij de geïnteresseerden te krijgen. Atomos? De directie? Agora? Dat doorgeefluik willen wij in de toekomst zijn. De speciale aanbiedingen vanwege CC De Werft vallen uiteraard ook onder dit hoofdstuk. We zouden met de tijd de hogeschool ook graag een stem geven op het culturele forum. Zo heeft onze vertegenwoordiging in de hefboomprojecten van het Streekplatform Kempen bijvoorbeeld mede geleid tot de aanbeveling een cultuurmanager voor de Kempen aan te stellen.

Even de vinger aan de studentenpols houden. Bert, wat motiveert een student - in jouw geval van Sociaal Werk - om tot deze werkgroep toe te treden?

Bert Plessers: Pure interesse. De opleiding heeft er bij mij weinig mee te maken, maar voor enkele van mijn collega's uit Sociaal-Cultureel Werk speelt dat wel mee. Ik ga in mijn vrije tijd vaak naar toneel, naar tentoonstellingen, naar de film. Het hoeft toch niet altijd voetbal of de kroeg te zijn? Creatief bezig zijn is gewoon leuk. Het is jammer dat je het moet constateren, maar voor heel wat studenten blijft de drempel vrij hoog. Als de cultuur niet naar hen gebracht wordt, zullen velen niet tot bij de cultuur geraken, vrees ik. Vandaar het belang van een werkgroep als deze. Die brengt cultuur op studentenmaat, rekent op eigen creativiteit en trekt zich niet terug in een tempel.

We wenden ons even tot Koen met de vraag of een eigen programmatie in deze tijden van culturele inflatie wel zo'n goed idee is.

Koen Geenen: De culturele affiche puilt uit, dat is waar. Maar zoals Bert al zei: onze klemtoon valt vooral op 'het zelf doen', en dat blijft interessant en nodig. Mensen die zelf eens een eigen productie, hoe bescheiden ook, in elkaar hebben gestoken, leren met andere ogen naar cultuur kijken. Ze weten dan meteen hoe hondsmoeilijk het is om professioneel met die dingen bezig te zijn.

En wat zit er zoal in de pijlijn?

Koen Geenen: Een heel verscheiden programma, met eenmalige en permanente dingen. In de lijn van de schilderijen aan de campusmuren komt er bijvoorbeeld ook een poëtische valve, plus een ideeënbus cultuur. Dan zul je je van vorig jaar allicht de tentoonstelling in de cafetaria *Kunst op de campus* nog herinneren. Collega Dinora De Waele is binnen Sociaal-Cultureel Werk druk doende dat evenement opnieuw op poten te zetten.

Het is gepland voor de eerste week van maart en wordt dit jaar omgeven met randanimatie, onder de titel *De wandelgangen*. We denken aan een cultuuravond, met ruimte voor improvisatie, (straat)toneel, wereldmuziek. Verder komt er een fototentoonstelling van Geelse studentenkoten, een cursus Afrikaans koken, we nemen deel aan de Vlaamse Week der Amateurkunsten met een buiten-wandel-tentoonstelling, enzoverder enzovoort.

Bert Plessers: En nog een mooi beden-

sel van ons. We organiseren de ultieme test voor al wie met de Nederlandse taal begaan is: het Groot Campusdictee! Mag ik je daarvoor al meteen uitnodigen?

(Schrikt) Euh, wanneer?

Bert Plessers: Ergens in februari. De juiste datum volgt.

(Opgelucht) Sorry vriend, in februari heb ik al iets. Toch succes gewenst.

Ivo Verheyen

De werkgroep Cultuur op de campus is op zoek naar medewerkers, studenten zowel als docenten. Je engagement - en bijgevolg de hoeveelheid tijd die je wenst te investeren - bepaal je zelf. Vergaderen doet deze groep niet zo vaak. Ze wil wel heel concrete initiatieven nemen (zie boven), en daar zijn alle gemotiveerde hoofden en handen welkom bij. Interesse? Trek Luc Wilms, Koen Geenen of Bert Plessers aan de mouw, of stop je naam in de ideeënbus cultuur.

Honderdduizenden voor het grijpen

Elk jaar worden er rijkelijk beloningen uitgereikt voor betere eindwerken. Een deel van die prijzen, geschonken door bedrijven ter gelegenheid van de promotie, kent de examenjury toe. Voor andere prijzen moeten geïnteresseerde studenten zelf inschrijven. Ze gaan dan de concurrentie aan met hun collega's uit heel Vlaanderen, soms zelfs uit heel België. Vooral die prijzen vertegenwoordigen soms aanzienlijke sommen, maar er is een extra inspanning voor nodig. En daar lijkt de laatste jaren het schoentje wel eens te wringen. Met enkele getuigenissen proberen we een en ander duidelijk te maken. Een prijs winnen is niet alleen lucratief, maar blijkt achteraf ook zeer gunstig te zijn bij een carrièreplanning.

Dirk De Roose

Wilfried Dewaele (BIRA-prijs voor automatiseringstechniek)

Een prijs winnen is veel meer dan een geldbedrag in ontvangst nemen. Als je vindt dat je een goed eindwerk hebt gemaakt, moet je deelnemen aan wedstrijden. Zelf kun je moeilijk zeggen dat je goed hebt gepresteerd, maar als een jury dat doet, dan erkent iedereen dat. In hun professionele omgeving krijgen deze studenten meteen een hoger aanzien. Dat is nu een belangrijker argument dan dat ze door die prijs vlotter aan werk zullen geraken. Werk is er immers zat voor ingenieurs. Een BIRA-prijs winnen is ook een beetje familie worden van BIRA. De winnaar krijgt de volle aandacht van de raad van bestuur en daarin zetelen topmanagers uit de Vlaamse industrie.

Jan Laureys (Leroy-Somer-prijs voor elektrische machines)

Leroy-Somer doet om de twee jaar een zware inspanning en geeft met de steun van Peugeot een sportieve, kleine wagen als hoofdprijs. We richten ons op studenten die werkten rond de aanwending van elektrische machines. Gewoonlijk krijgen we tien tot vijftien inschrijvingen. Dit jaar zitten we aan de magere kant. Het lijkt wel alsof de interesse voor de klassieke aandrijftechniek achteruit gaat. Toch zijn er nog heel wat leuke zaken te doen op dat vlak.

Er mogen maximaal twee eindwerken per hogeschool worden ingediend en dat moet gebeuren met de steun van die hogeschool zelf. Zo hebben we een zekere voorselectie, wat de jury werk bespaart. Om de hogescholen te stimuleren om op dit vlak een inspanning te leveren, hebben we een waardebon van 75 000 frank voor de school van de winnaar.

Publicitair legt onze prijs de winnaar ook geen windeieren. De vorige editie is gewonnen door iemand uit Hoogstraten. Hoewel de uitreiking plaatsvond in Gosselies, werd het feest verslagen door RTV. In de Gazet van Antwerpen verscheen daarna een interview van een halve bladzijde met de laureaat.

PRIJZEN WAARAAN STUDENTEN KUNNEN DEELNEMEN

Agricomrijzen voor landbouw en toegepaste biologische wetenschappen (4 x 25 000 frank)
Barco-prijs visualisatie, automatisatie en grafische systemen (3 x 100 000 frank)
Belgonucleaire-prijs voor nucleaire wetenschap (50 000 frank)
BIRA-prijs voor automatiseringstechniek (30 000 frank)
BNCV/BVV-prijs voor verlichting (50 000 frank)
CEBEC-prijs voor normalisering (50 000 frank)
Chemviron carbon voor fysische of chemische behandeling van water (20 000 dollar)
CKZ-prijs voor integrale kwaliteitszorg (1 000 euro)
Information Technology Prize voor informatica en telecom (4 x 50 000 frank)
Leo Van de Pas-prijs (Egemin) voor industrieel ingenieurs (2 x 250 000 frank)
Leroy-Somer-prijs voor elektrische machines (Peugeot 106, 10 dagen USA voor twee, 25 000 frank)
Minnaert-prijs voor exacte en toegepaste natuurwetenschappen (vliegticket Zuid-Afrika, 20 000 frank)
Prijs Vlaamse Vereniging voor Radio-amateurs voor communicatie (10 000 frank)
TechArt-prijs voor een unieke creatie (100 000 frank)
Viessmann-prijs voor warmteproductie (100 000 frank)
VOM-prijs voor oppervlaktebehandeling van materialen (30 000, 20 000 en 10 000 frank)
WEL-prijzen voor water, energie en leefmilieu (4 x 50 000 frank)

PRIJZEN UITGEREIKT BIJ DE PROMOTIE

Handelswetenschappen en bedrijfskunde

ABB-verzekeringen voor Financie- en Verzekeringswezen (10 000 frank)
Ahlers voor Expeditie, Distributie en Transport (zesdaagse reis naar Finland)
Aksent voor Secretariaat-Talen (2 x gratis lidmaatschap)
BACOB voor Financie- en Verzekeringswezen (10 000 frank)
BACOB voor Strategisch KMO-Management (10 000 frank)
Boekhoudkantoor IBA voor Accountancy-Fiscaliteit (7 500 frank)
Generale Bank voor Marketing (10 000 frank)
Oracle voor Toegepaste Informatica (10 000 frank)
Secretary Plus voor Secretariaat-Talen (gratis workshops t.w.v. 5 000 frank)

Industrieel ingenieur

Biobest voor Landbouw en Biotechnologie (10 000 frank)
Egemin voor een creatieve industrieel ingenieur (10 000 frank)
Philips Lighting voor Elektronica (25 000 frank)
Philips Lighting voor Elektromechanica (25 000 frank)
Vlaamse Ingenieurskamer voor een creatieve industrieel ingenieur (5 000 frank)

Technische wetenschappen

EPS (Engineering and Programming Services) voor Elektromechanica (volledig uitgeruste multimediacomputer)

Fons Jansens (departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde)

Voor de schenkende bedrijven is het ook nog niet zo'n slechte zaak. Zo werken ze zich tijdens de promotie voor de meer dan 800 aanwezigen in de schijnwerpers en zeker voor firma's die op zoek zijn naar werknemers, rendeert dat. Ons departementshoofd staat er trouwens op dat elk bedrijf minstens driemaal wordt vermeld bij de promotie. Bij het begin worden de prijzen aangekondigd. Op het ogenblik van de uitreiking treedt een vertegenwoordiger van het bedrijf op het podium en op het einde van de promotie worden alle schenkers nog eens bedankt. Daarnaast zal natuurlijk ook de goodwill ten opzichte van de hogeschool bepalend zijn bij het toekennen van een som geld.

Agnes Dilliën (departement Handelswetenschappen en Bedrijfskunde)

Aksent (Antwerpse Kempen Secretaressen Network) is vijf jaar geleden gesticht door één van onze oud-studenten, Sandra Peeters, die toen directiesecretaresse was bij Strategisch Plan Kempen. Aksent schenkt al vier jaar als prijs een gratis lidmaatschap van de club. Dat stelt financieel misschien niet zo veel voor (waarde 2 500 frank), maar het is de beste introductie in de secretaressewereld die je maar kunt dromen. Je wordt er als een VIP verwelkomd en krijgt direct contact met een aantal secretaressen die in onze regio voor hun beroep de top vertegenwoordigen. De vriendschap, de tips en de morele steun die je er vindt, zijn onbetaalbaar. Jammer eigenlijk dat de studenten die de prijs winnen, zich veel te weinig bewust zijn van deze meerwaarde. Of zijn ze te bescheiden en durven ze de stap naar de vergaderingen niet te zetten?

Kris Devocht (departement Technische Wetenschappen)

Vorig jaar zocht Georg Mazarakis van EPS (Engineering and Programming Services) uit Stabroek toenadering tot de KH Kempen en drong aan op meer samenwerking. Hij zag dat onder andere in het kader van stageplaatsen. EPS is actief in de automatisering en in die sector is er een nijpend gebrek aan hooggeschoolde werknemers. Zeker omdat er binnenkort een tweede EPS-vestiging komt in Lummen, leek het voor de firma geen slechte zaak om op goede voet te staan met de KH Kempen. Om haar goede bedoelingen kracht bij te zetten, schonk EPS meteen een uitgelezen prijs voor het beste eindwerk in het graduaat elektromechanica: een volledig uitgeruste multimediacomputer.

Information Technology Prize voor Dirk Nuyens

Op dinsdag 10 november vond de tweede Night of the Information Technology plaats in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel. Dat was een gelegenheid om de Belgische fine fleur van de informatietechnologie bij elkaar te brengen rond een concert, gebracht door het jeugdig Kempens ensemble Toxandria, onder leiding van Stefan Willems. Tijdens de pauze werden in aanwezigheid van de prominente schenkers de Information Technology Prizes uitgereikt. Hogescholen en universiteiten hadden 16 kandidaten aangewezen om de vier prijzen van elk 50 000 frank in ontvangst te nemen. "De leden van de ITP-jury van vorig jaar waren onder de indruk van de bekwaamheid die straalde uit de thesissen die hun voorgelegd

werden", stelde Baudouin Elleboudt, de drijvende kracht achter de prijzen, in zijn feestrede. "De juryleden van de editie 1998 hebben unaniem verklaard dat er een aanzienlijke vooruitgang merkbaar was. En dat is geen mirakel. De vordering is aan de gang, en veel sneller dan men kan meten. De organisatoren van ITP en de eminente specialisten die hen bijstaan in de jury, zijn overtuigd van deze versnelling. Ze beoordeelden de kwaliteit van de werken zo goed, dat in laatste instantie een vijfde prijs aan de erelijst is toegevoegd." Naast kandidaten van KATHO, de Universiteit Gent, l'Université de Mons-Hainaut en les Facultés universitaires Notre-Dame de la Paix stond Dirk Nuyens van het departement Industrieel Ingenieur en Biotechniek van de KH Kempen op het podium. Hij ontving zijn prijs uit handen van mede-organisator Firmin Verhulst (foto). Tijdens de druk bijgewoonde receptie achteraf kon Jan Vermeiren, prijzencoördinator van de industrieel ingenieurs, de laureaat gelukwensen.

Christine Malfeyt (coördinator van TechArt, Barco en Egeminprijs)

Ik probeer de studenten altijd zelf en direct te benaderen. Zo ga ik naar alle hogescholen die mogelijke kandidaten kunnen leveren, en vraag er om met de studenten zelf te praten. In sommige, zoals de KH Kempen, gaat dat erg goed, andere zijn minder enthousiast. Dat begrijp ik eigenlijk niet, de prijzen zijn er immers voor de studenten.

TechArt is mijn moeilijkste product om aan ingenieurs te verkopen. De prijs bestaat al meer dan tien jaar en we krijgen vooral inschrijvingen uit de kunstwereld. Toch is hij ook écht bedoeld voor IWT'ers. TechArt richt zich immers zowel op kunst als op techniek en niet per se op een combinatie van beide. Puur technische eindwerken maken dus wel degelijk een kans. Er is maar een voorwaarde: ze moeten getuigen van creativiteit en/of vernieuwend zijn in hun sector.

De Barco-prijs en de Egemin-prijs lopen in samenwerking met de Vlaamse Ingenieurskamer. Elk jaar zijn er een twintigtal inschrijvingen voor de Barco-prijs. Ik zorg ervoor dat die er komen, door goede kandidaten achter de veren te zitten. Dit jaar haalde ik het gebruikelijke quotum, maar het heeft me veel moeite gekost om ze bijeen te krijgen. Aan de ene kant zijn er minder promovendi door de felle terugloop bij de inschrijvingen in de jaren 90 en aan de andere kant vinden alle afgestudeerde ingenieurs vrijwel onmiddellijk werk. Ze hebben daarom niet echt een prijs nodig. Ik denk evenwel dat die onderscheiding hun later nog van pas zal komen om hun positie op de arbeidsmarkt te verbeteren, maar dat ontgaat hun nu blijkbaar in hun euforie.

Egemin wil met haar Leo Van de Pas-prijs hoge ogen gooien. Vanaf volgend academiejaar zal er tweemaal 250 000 frank op de cheque staan. De ene is voor de winnende student, de andere voor de winnende hogeschool. Bij deze prijs moeten de instituten zelf twee kandidaten naar voren schuiven. De eerste kandidaat krijgt bovendien al meteen 10 000 frank, maar al meer dan eens ging de tweede kandidaat met de hoofdprijs lopen.

Jan Vermeiren (coördinator voor de prijzen bij de industrieel ingenieurs)

Onze ingenieurs kunnen voor zo'n 15 prijzen meedingen. Daarbij moet ik wel opmerken dat er niet elk jaar een eindwerk is dat ook echt in aanmerking komt. Zo hebben we bijvoorbeeld zeer zelden iemand die een verhandeling over nucleaire energie schrijft. Aan de andere kant zijn er dan weer prijzen waarvoor er wel tien studenten zouden kunnen inschrijven. Sommige collega's stimuleren studenten met een goed eindwerk om dat te doen. Misschien moet dat nog wat meer gebeuren, zeker hier in de Kempen. Te veel studenten beschikken immers over een zeer grote dosis valse bescheidenheid en menen dat zo'n prijs onmogelijk voor hen kan zijn weggelegd. Als je weet dat er per prijs gemiddeld een tiental gegadigden zijn, dan zijn je kansen zeker niet klein. Voor sommige prijzen zijn er zelfs maar drie inschrijvingen. Doen zou ik zeggen.

Maurice Vaes

(algemeen directeur)

Een prijs winnen is al mooi op zich. Maar enkele jaren geleden ging het nog een stapje verder. Na de uitreiking zei de heer Van Bockstaele van Philips Lighting tegen de beide winnaars nog gauw in de vlucht: "Kom deze week eens bij ons langs. Er ligt voor jullie een contract klaar om te ondertekenen." Verder solliciteren was duidelijk niet nodig. Het bedrijf had alle vertrouwen in de jury en in de winnaars.

Lieve Nijsthoven (CKZ-prijs voor Integrale Kwaliteitszorg)

Sinds 1990 geven wij een prijs voor kwaliteitszorg. Wij, dat is het Centrum voor Kwaliteitszorg provincie Antwerpen. Ondertussen geven alle CKZ's een prijs van 1 000 euro. Maximaal krijgen we vijf tot zes eindwerken toegestuurd. Dit jaar zijn het er maar drie. De kans op winnen is dus erg groot. Alleen al daarom zou iedereen die kan, moeten deelnemen. Soms vragen we een laureaat om zijn eindwerk tijdens een avondvoordracht toe te lichten voor een geïnteresseerd publiek. De ingezonden eindwerken worden onze eigendom, in die zin dat we ze mogen verkopen tegen kostprijs aan de bedrijven die erom vragen.

Johan Aerts

(jongste winnaar Ahlers-prijs voor expeditie)

Ik was heel blij met de prijs. Het is toch een beloning voor een jaar hard werken. Dat ik een bootreis won, was voor mij een extra meevaller. In mijn vrije tijd ben ik immers lid van het Koninklijke Marine Kadettenkorps. Dat is een soort jeugdbeweging onder de bescherming van de oudgedienden van de marine. Je kunt je voorstellen dat mee op de brug van een cargo staan, dan een feest is. Ik ben er zelfs 's nachts voor uit bed gekropen. Toen mocht ik even een eindje varen, onder begeleiding uiteraard. Ik wou ook heel graag helpen met de andere karweitjes op het schip, maar dat hoefde niet. Op het vliegtuig naar Londen had ik de hele tijd naast de eerste officier van mijn schip gezeten, zonder het te weten. Pas toen we in de Engelse hoofdstad samen in dezelfde taxi naar Felixstowe moesten, werd het me duidelijk. Nog een pittig detail: mijn kajuit op de Transbaltica was ruimer dan de kamer die ik in Helsinki ter beschikking had, want ja, er waren ook nog drie dagen Helsinki in de Ahlers-prijs begrepen.

Johan Aerts op de brug van de Transbaltica

Het artikel *Hoe veilig zijn de Kempen?* in het vorige nummer van *Agora*, zorgde hier op de campus voor een pittige discussie. Het nummer was amper verspreid onder het personeel of ik kreeg een telefoontje van Bert V.H., die mij met een zekere gestrengheid in de stem liet weten dat er een grove fout in *Agora* stond. De schrik sloeg mij onmiddellijk om het hart. De heer V.H. is hier in huis een gereputeerd, maar eveneens gevreesd taalkundige, wiens taaladviezen door weinigen onder ons in twijfel (durven) worden getrokken. Bert V.H. vertelde mij ijskoud dat de geografische aanduiding *de Kempen* als enkelvoudig in getal moet worden beschouwd. *De Kempen is veilig* en niet *De Kempen zijn veilig*.

Campinia

Samengevat komt het hier op neer: *Kempen* komt van het Latijnse *Campinia*. In de evolutie van het Nederlands heeft zich een fenomeen voorgedaan dat men de *i-umlaut van a* noemt. Dit betekent dat in een drielettergrepig woord met in de tweede lettergreep een *i* en in de eerste lettergreep een *a*, de *a* een *e* geworden is: *van Campinia tot Cempinia*. Tegelijkertijd werden heldere klanken op het einde van een woord verdoft tot *e*, zoals in "oude": *Cempinia werd Cempinie*. De doffe eindklanken die niet afgesloten werden door een medeklinker, vielen bovendien weg: *Cempinie werd Cempin*. In dezelfde beweging evolueerde *Cempin* tot *Cempen*, omdat de laatste heldere klank, de *i*, ook nog eens werd verdoft tot *e*. Veel later werd de *c* vervangen door een *k* en werd het uiteindelijk *Kempen*. Aangezien *Campinia* een enkelvoud was, is het logisch dat ook *Kempen* dit is. De volksetymologie heeft echter in de en-uitgang van *Kempen* een meervoudsvorm gezien, waarschijnlijk naar analogie met bijvoorbeeld de Ardennen.

Van Dale is maar Van Dale

Dergelijke uiteenzetting zou uiteraard niet misstaan in één of ander gerenommeerde taalkundig tijdschrift. Als eenvoudig historicus durfde ik daar weinig of niets tegen inbrengen. Ik voel me trouwens meer op mijn gemak met het WNT, het Woordenboek van de Nederlandsche Taal. Dat is tenminste nog in de oude spelling geschreven. 's Avonds besloot ik het echter ook eens aan mijnheer Van Dale te vragen. Mijnheer Van Dale is immers zo oud dat hij misschien de *Kempen* nog mee gesticht heeft. En wat zei Mijnheer Van Dale?: "*Kempen, mv., Zandige landstreek in het Noorden van België en in Noord-Brabant.*" Voor alle duidelijkheid vertelde mijnheer Van Dale erbij dat *mv.* niet staat voor *man/vrouw* maar voor *meervoud*.

Toen ik dit 's anderendaags voor de voeten van Bert V.H. gooide, was het even stil. Ik had de indruk dat hij het in Keulen (*enk./mv.?*) hoorde donderen. Bert zou echter Bert niet zijn als hij zich daardoor uit zijn lood liet slaan. Eén van zijn eerste argumenten was dan ook dat wat in "de Van Dale" staat niet zaligmakend is, evenmin als wat het groene boekje voorschrijft. Van Dale is uiteraard een bekend

woordenboek met een zekere autoriteit, maar ook niet meer dan dat. Het groene boekje leert ons alleen hoe de woorden die erin opgenomen zijn, gespeld worden. Voor het Nederlands bestaat geen officieel standaardwerk dat normerend is. Voor de meeste talen trouwens niet. Wel voor het Frans, dat door de Académie Française streng bewaakt wordt. Bert V.H. beloofde het niet bij dit ene argument te laten.

Kemphanen

Met een beetje leedvermaak vertelde ik het verhaal op de redactieraad van *Agora*. Maar ook hier bleek er verdeeldheid te zijn. Sommigen kozen louter vanuit hun gevoel voor het enkelvoud, andere hielden het bij het meervoud. Collega Wim M., de taalkundige rots in de branding van onze redactie reageerde kalm. Nochtans was de opmerking van Bert V.H. onrechtstreeks een aanval op zijn linguïstische reputatie. Wim M. ging ook op onderzoek en ondernam een kleine speurtocht door een aantal woordenboeken. Niet alleen Van Dale, maar ook Koenen houdt het bij de meervoudsvorm. Verschuieren is voorzigtiger (of maakt het zichzelf gemakkelijk) en laat zowel het enkelvoud als het meervoud toe.

- Met je toponymiserend suffix zit alles wel snor, juffrouw Blöte, maar ik hou mijn hart vast als jij eens je umlaut verliest!

Ondertussen schakelde Bert V.H. de grote kanonnen in. Zowel professor Dirk Geeraerts als professor Fons Fraters (herinner u *Hier spreekt men Nederlands*) van de K.U.Leuven werden via e-mail om advies gevraagd. En kijk, beide professoren vonden het blijkbaar een leuke discussie en stuurden binnen de kortste keren een antwoord. Professor Geeraerts was eerst en vanuit linguïstisch standpunt gaf hij Bert V.H. gelijk: "...de vorm "Kempen" heeft een Latijnse oorsprong, en is dan ongeveer gelijk in opbouw met de naam van de Italiaanse streek Campania (nl. de stamvorm van "campus", veld, vlakte" plus een toponymiserend suffix). Wel alleen maar "ongeveer gelijk": om de e te verklaren heb je inderdaad een umlautsfactor nodig, en dan kom je uit bij Campinia. Nu is er geen reden om aan te nemen dat b.v. Campania een meervoudsinterpretatie heeft: het woord ligt b.v. aan de basis van zowel het Franse "campagne" als

"champagne", en daar is van een meervoud geen sprake. Extrapolerend is dan ook voor "Kempen" een enkelvoudsinterpretatie historisch de juiste".

Maar voegde de professor eraan toe: "...talen evolueren natuurlijk wel, en volksetymologische re-interpretaties kunnen conventioneel worden. In het geval van "Kempen" zou ik voor de synchrone situatie het liefst aansluiten bij wat Verschueren doet: die geeft zowel het enkelvoud als het meervoud, en dat is ook wat in de taalpraktijk zelf te vinden is". Het antwoord van professor Fraters lag in dezelfde lijn.

Remise

Het resultaat van dit taalkundig schaakspel blijkt dus een remise te zijn. De taalkundigen onder ons kunnen nog steeds met opgeheven hoofd en zonder gezichtsverlies door onze campus en de Kempen wandelen. Het wordt wel hoog tijd dat ze zelf aan een standaardwerk voor het Nederlands beginnen. Misschien grijpt men dan over twintig jaar voor taalkundige problemen automatisch naar de dikke 'Van Hirtum' of 'Mees' Groot Geïllustreerd Woordenboek'.

Luc Damen

Wat jongeren denken over de Kempen

In november van vorig jaar vierde het Strategisch Plan Kempen zijn 10-jarig bestaan. Een ideale gelegenheid vonden ze om in *Warandegesprekken* eens te peilen naar de opvattingen en verwachtingen van de jongeren uit de streek. Vijf onderwerpen werden vooraf gekozen door een groep studenten en in kleine groepen uitgebreid besproken: *betrokkenheid*, *werkgelegenheid*, *onderwijs*, *mobilititeit* en *milieu*. Geert Jacobs (student Industrieel Ingenieur), Daisy Schepens (studente Strategisch KMO-Management) en Tinne Syen (maatschappelijk werkster) fungeerden als hun spreekbuis. Wij luisterden mee.

Betrokkenheid

“Waarom is er tien jaar gewacht om onze stem te horen? En moeten we nu weer tien jaar wachten?” De vragen laten er geen twijfel over bestaan: jongeren voelen zich wel degelijk betrokken bij wat er reilt en zeilt in hun regio. Let wel, vast engagement via de traditionele verenigingen is aan hen niet besteed. Maar de beleidsmensen zouden hen eens kunnen opzoeken in hun jeugdcafé of studentenraad, want vooral over punten die hun direct aanbelangen zoals een sluitingsuur of ver-

keersveiligheid voor fietsers, willen jongeren ook hun zeg hebben. Trouwens, waarom niet luisteren naar de mening van alle bevolkingsgroepen? Het initiatief hiervoor komt uiteraard het best van twee kanten, maar de grootste rol is toch voor het beleid weggelegd. Intenser contact tussen alle inwoners zal bovendien gegarandeerd tot meer verdraagzaamheid leiden.

Werkgelegenheid

Jongeren (bijna) aan het begin van hun beroepsleven staan natuurlijk ook stil bij de werkgelegenheidsproblematiek. Geerts collega's pleiten voor verplichte herscholing en tewerkstelling van langdurig werklozen en jongeren in hun wachttijd. Zo krijg je niet alleen minder werklozen, maar lever je de arbeidsmarkt ook aantrekkelijke want polyvalente mensen. En dat er tegelijk ook meer controle komt op zwartwerk, is mooi meegenomen. Werkweigeraars zouden boven-

V.l.n.r. Daisy Schepens, Geert Jacobs, Tinne Syen

dien minder of geen uitkering mogen krijgen; of wie wel voorlopig werk aanvaardt, een hogere uitkering.

Selectieve uitkeringen liggen ook bij de anderen goed. Maar hoe hoog die dan moeten zijn, daar waagt niemand zich aan. Toch zien ze er alledrie een middel in om mensen te vinden voor de zogenaamde knelpuntberoepen, hoewel ook hier de overheid en het bedrijfsleven met her-scholing, bijscholing en informatiecampagnes nog veel goed werk kunnen verrichten.

Ook de medestudenten van Daisy zien voor sommige werklozen voorlopig huishoudelijke taken en klusjesdiensten wel zitten. Zo heb je het gevoel dat je je uitkering hebt verdiend en hou je voeling met de arbeidsmarkt. Bovendien blijf je actief en heb je meer sociaal contact. Maar, zo stellen ze, iedereen zou toch tenminste werk op zijn niveau moeten krijgen.

In dat verband is keuzevrijheid voor Tine een must. Een job die ondermaats betaalt of na aftrek van allerlei kosten minder oplevert dan een uitkering, moet je kunnen weigeren. En dat geldt evenzeer voor slechte arbeidsomstandigheden. Bovendien is het niet voldoende om te werken, je moet het ook graag doen: arbeidstevredenheid is belangrijker dan arbeidsethos. Zelfs kiezen voor werkloosheid moet kunnen. De overstap van werkloosheid naar tewerkstelling is overigens niet altijd zo vanzelfsprekend: sommigen hebben nood aan meer begeleiding en alternatieve instapmogelijkheden.

De talrijke tijdelijke statuten, die sneller meer mensen aan werk helpen, zijn daar een voorbeeld van, maar onze gesprekspartners wijzen meteen ook op de nadelen. Die statuten met lage minimumlonen op een ogenblik dat jongeren voor grote uitgaven staan, bieden weinig werk- en bestaanszekerheid. Daarom een pleidooi voor hogere minimumlonen, of een lagere verloning maar wel een gratis bedrijfsopleiding en werkzekerheid. Na stages zouden jongeren bovendien een diploma moeten krijgen als meerwaarde voor hun c.v.

Daarnaast gaat het ook niet op dat bedrijven stagiairs zien als goedkope tijdelijke arbeidskrachten. Overheidssteun ver-

leidt hen al te vaak tot nieuwe stageovereenkomsten i.p.v. vaste contracten.

Onderwijs

Over stages gesproken, de studenten zijn het er allen over eens dat praktijkervaring en flexibiliteit in het onderwijs centraal moeten staan, zonder daarbij algemene vorming helemaal overboord te gooien. Een aantal voorstellen: themalessen i.v.m. techniek in het ASO, grotere vrijheid bij de samenstelling van curricula, en meer samenwerking tussen het onderwijs en het bedrijfsleven enerzijds en het dagonderwijs en de VDAB anderzijds.

Extra-aandacht zou ook moeten gaan naar nieuwe media, basiscursussen Internet op jonge leeftijd en meer praktijkgerichte informatica-opleidingen. Een informatie-maatschappij met twee snelheden is uit den boze. Uiteraard veronderstelt dat voldoende kansen voor leerkrachten om bij te scholen. Bovendien hechten onze studenten samen met de bedrijven veel belang aan de groeiende rol van permanente vorming.

Mobiliteit

De studenten die nog met de fiets naar school komen, zijn als het ware op een hand te tellen, dat vertelt een blik op de studentenparking van de HIKempen. Ze spreken dus uit ervaring als ze stellen dat er wat loos is met de mobiliteit in de regio.

Het openbaar vervoer laat duidelijk te wensen over, zodat studenten en werknemers haast vanzelfsprekend naar de auto grijpen. En dat terwijl de wegen dichtslibben en wegenwerken meer regel dan uitzondering zijn. Voor ons allen is het lastig, voor het vrachtvervoer haast dramatisch. Als mogelijke oplossingen voor het woon-werkverkeer zien de studenten beter en goedkoper openbaar vervoer: gratis bussen of eventueel een jaarlijks te betalen som, en kleinere bussen met een hogere frequentie. Verder pleiten ze voor de bevordering van carpooling, ook op school, en bedrijfsvervoerplannen met nog meer bedrijfsbussen. Of met de evolutie van multimedia, waar mogelijk, aanmoediging van thuiswerk om verkeersoverlast te verhelpen. Toch volstaat dat niet met het oog op de economische ontwikkeling van de regio. De Kempen zijn ondanks hun gunstige ligging slecht bereikbaar: ontsluiting van de regio is dus aan de orde. Vooral de internationale verbindingen zouden moeten verbeteren, onder andere door meer vracht van de weg naar het spoor en de binnenvaart over te hevelen.

De mobiliteitsproblematiek is trouwens onlosmakelijk verbonden met de ruimtelijke ordening. Ook de vestiging van bedrijven op strategische plaatsen zou een streefdoel moeten zijn. Een voorstel in deze context is de concentratie over de gemeentegrenzen heen van woon-, landbouw-, natuur- en industriegebieden. Of nog: een grondige inventarisatie van vrijstaande industriegronden om het tekort daaraan te helpen oplossen.

Jongeren en milieu

Een laatste onderwerp waarmee jongeren haast vanzelfsprekend bezig zijn, is het milieu. Aan de ene kant zijn ze vrij hoopvol: de doorsneebruiker zou met de juiste stimulansen, zoals verhoogd stategiegeld, wel milieubewuster willen leven. Maar anderzijds geven onze gesprekspartners toe dat een volledig milieuvriendelijke levenswijze in de praktijk ook voor hen een enorme opoffering is. We zijn immers allemaal gewend aan luxeartikelen zoals koelkasten en auto's. Bemoeiend is dan weer dat heel wat

bedrijven onder druk van de publieke opinie een stuk milieuvriendelijker zijn geworden. Een groen imago is goed voor de pr, al blijft de kostprijs waarschijnlijk toch dikwijls zwaarder doorwegen dan het milieu. Volgens de jongens moet hier de overheid het voortouw nemen en nog meer zowel individuen als bedrijven sensibiliseren.

En dan is er kernenergie. Hoewel belangrijk voor de Kempen moet voortdurend haar rendement worden afgewogen tegenover de vervuiling. Tegelijk, vinden de studenten, moeten we blijven verderzoeken naar oplossingen voor het kernaf-

val en ook blijven uitkijken naar alternatieve energiebronnen.

Alle onheilsprofeten ten spijt die verkondigen dat de jeugd zich nergens meer voor interesseert, bleken de *Warandegesprekken* zowel voor de studenten als voor het SPK een succes. Daarom wil de Kempense organisatie op de ingeslagen weg verdergaan en elk jaar weer dergelijke gesprekken organiseren. Wat meteen een afdoend antwoord is op een van de beginvragen: moeten we nu weer tien jaar wachten? Nee, dus. Een stimulans voor onze studenten om van zich te blijven laten horen.

Willem Mees

De werft

Voorstellingen in CC De Werft

Datum	Gezelschap: Act					
Wo	6/1	Geletterde mensen: Marc De Bel & Jan De Smet	350/250/200	Za	20/2	Els De Schepper: <i>De Witte Negerin</i> 500/400/350
Za	9/1	Glüg: <i>Soma</i>	400/300/200	Zo	21/2	The Primitives: <i>Cook it</i> 200/100/100
Di	12/1	Diep in mijn hart: <i>Schlaggers van toen</i>	300/200/200	Do	25/2	Dirk Opstaele: <i>Wending</i> 350/250/150
Do	21/1	Mechels Miniatuur Theater: <i>Weerlicht 5</i>	400/300/200	Vr	26/2	Paul Van Vliet: <i>September</i> 700/600/550
Vr	22/1	Mechels Miniatuur Theater: <i>Weerlicht 5</i>	400/300/200	Wo	3/3	Echt Antwaarps Theater 400/300/250
Za	23/1	Mechels Miniatuur Theater: <i>Weerlicht 5</i>	400/300/200	Do	4/3	Alibi Collectief: <i>Drie Koningen in Patagonië</i> 350/250/150
Do	28/1	Theater Antigone: <i>Clopixel 200 mg</i>	300/200/100	Wo	10/3	W.A.C.K.O.: <i>Hotel Quid Pro Quo</i> 350/250/150
Di	2/2	De Tijd: <i>Mijn grafinschrift/Pereira verklaart</i>	400/300/200	Do	18/3	Mara: <i>Music</i> 400/300/200
Do	4/2	Geert Hoste: <i>Eindejaarsconferentie</i>	600/500/450	Do	25/3	Marijke Boon: <i>Onemanshow</i> 350/250/200
Zo	7/2	Lach en de Bits: <i>Madam Pierewiet</i>	200/100/100	Wo	31/3	Brood/Chabot/Deelder 500/400/250
Di	9/2	Cie. De Koe & Stan: <i>My dinner with André</i>	400/300/200	Vr	2/4	Wigbert: "40" 350/250/200
Do	11/2	Wadaiko Ichiro: <i>Japanse drums</i>	650/550/450	Di	13/4	Alexander Sreyac Compagnie: <i>Lander</i> 200/100/100
Za	13/2	Abel & Gordon: <i>L'Evasion</i>	350/250/200	Wo	14/4	Grupetto: <i>De laatste wals op de Titanic</i> 350/250/200
Zo	14/2	Theater Gordijnen voor Konijnen: <i>beNARd</i>	200/100/100	Do	22/4	De Korre: <i>De reis naar Dux</i> 350/250/150
	15-17/2	Ardoewaanpas voor alle voorstellingen	500/ ... /300	Do	29/4	Paul Clark: <i>String</i> 350/250/150
Ma	15/2	Het Zwaard van Ardoewaan	200/ ... /100	Do	6/5	Limelight: <i>Verloren Taal</i> 400/300/200
Di	16/2	Het Zwaard van Ardoewaan	200/ ... /100	Za	8/5	Uzume Taiko: <i>In your dreams</i> 400/300/200
Wo	17/2	Het Zwaard van Ardoewaan	200/ ... /100	Vr	14/5	Philip Glass 750/650/550

Door een samenwerking tussen CC De Werft en SOVO vzw van het HIKempen genieten studenten een extra-korting voor de optredens. De prijzen zijn: toegangsprijs/abonnementsprijs/ **HIKempen-studentenprijs**.

CC De Werft, Werft 32, 2440 Geel

Telefonische reserveringen: (014)57 08 66; fax (014)59 29 66

Sport en studeren

Op één ski de berg af

Hans Hooyberghs (2de jaar Industrieel Ingenieur) uit Mol is één van de beste Belgische snowboarders. Voor een Kempenaar niet echt een voor de hand liggende sport, want om te snowboarden of te skiën op een brede plank, valt er bij ons wel wat weinig sneeuw en zijn de Kastelse bergen ietwat te laag. Je kunt het bij ons enkel in een indoorskicentrum het hele jaar doen. Voor een echt outdoor-evenement moet je de skigebieden opzoeken. In het snowboarden bestaan er twee verschillende stijlen. Enerzijds is er de freestyle, de spectaculairste vorm met veel sprongen en salto's, en anderzijds de slalom, die meer gericht is op snelheid. Hans legt zich vooral toe op de slalom.

Het is allemaal begonnen op skivakantie. Samen met zijn familie ging hij al enkele jaren skiën, maar je bent 16 en je wil wel eens wat anders dan op twee latten naar beneden komen. Daarom probeerde hij het op dat lange skateboard zonder wiel-tjes. Dat vlotte zo goed, dat hij een jaar later als monitor meeging.

Het Gravity-team van Mark Fransen

In België moet hij zoals gezegd de indoorpistes opzoeken om zich verder te kunnen bekwamen. Eerst reed hij daarvoor naar Genk, maar sinds dit voorjaar is hij bij skiclub Snow Valley in Peer. Tevens werd hij opgenomen in het Gravity-team van België's beste snowboarder Mark Fransen. Sindsdien traint hij vooral in Peer, waar een indoorpiste staat met echte sneeuw. Het Gravity-team bestaat uit nog drie andere Belgen en vier Nederlanders, en samen nemen ze deel aan wedstrijden georganiseerd door de internationale skifederatie FIS. Tijdens deze wedstrijden kun je punten verdienen voor de wereldranglijst. Heb je er voldoende verzameld, dan mag je meedoen aan de

Hans Hooyberghs

wereldbeker. Deze winter is het de bedoeling om te gaan boarden in Oostenrijk, Italië, Frankrijk en misschien zelfs in Canada.

Als voorbereiding deed Hans mee aan de belangrijkste wedstrijden in Nederland. Hij behaalde er een vierde en een zesde plaats. Tijdens zijn eerste FIS-wedstrijd, die plaatsvond in Peer, werd hij zevende en tweede Belg achter zijn trainer. De eerste puntjes voor dit seizoen zijn dus verdiend.

Er moet zoals altijd stevig worden getraind om goede prestaties te kunnen realiseren. De slalom- en de techniektrainingen wisselen elkaar af. Door de samenwerking met de Nederlanders kunnen ze regelmatig oefenen onder leiding van de Nederlandse nationale coach. Soms vertrekken ze voor meerdere dagen naar het buitenland om daar op echte sneeuw te trainen. Ze proberen dat altijd te koppelen aan een wedstrijd. Verplaatsing en verblijf is voor eigen rekening, materiaal krijgt Hans via sponsoring.

Door de deelname aan buitenlandse wedstrijden is de combinatie met zijn studie niet altijd even gemakkelijk. Hans vindt zijn opleiding het belangrijkste, maar hij zou toch graag zo ver mogelijk geraken in het snowboarden. Hoe dat zal evolueren, kan hij pas over zowat drie jaar zeggen en ondertussen hoopt hij studie en sport zo goed mogelijk te combineren.

Zo sterk is de eenzame fiets-ster

Wielrennen is in België een zeer populaire sport. Vanouds werd het voornamelijk beoefend door mannen. Maar sinds er overall over emancipatie wordt gesproken, zijn ook in het wielpeloton de dames niet meer weg te denken. Zij plaatsten een aerodynamische valhelm op

hun hoofd, trokken een met zeemvel gevoerde rennersbroek aan, kozen een kleurige en mooi blinkende racefiets met 18 versnellingen, waaronder zeker een 52/16 om over de Vlaamse heuvels te geraken, en snelden kromgebogen over het stuur over de Vlaamse wegen.

Katrien Van de Poel

Katrien Van de Poel uit het eerste jaar grauaat Landbouw en Biotechnologie is één van deze fietsende dames, en ze doet dat snel.

Katrien beantwoordt evenwel niet aan bovenstaande definitie, want zij kreeg het wielrennen van jongsaf mee. Haar vader is negen jaar profwielrenner geweest en daarnaast heeft ze nog een broer die in het wielerpeloton meedraait. Eigenlijk logisch dus dat ze als twaalfjarige op de renfiets kroop en richting Nederland trok om daar mee te kunnen doen aan de jeugdwedstrijden. In België kan dat op deze leeftijd nog niet.

Vanaf de categorie Nieuwelingen (15 jaar) kon ze in ons land wel aan de slag. Ze had in Nederland al heel wat ervaring opgedaan, waardoor ze de concurrentie hier vaak het nakijken gaf. Gedurende de twee jaar als nieuweling bracht ze 26-maal de zegebloemen mee, waaronder in 1996 de titel van Provinciaal Kampioen. In 1997 startte ze bij de Junioren. Dit was een hele overgang, maar ze behaalde in dat eerste jaar toch al vier overwinnin-

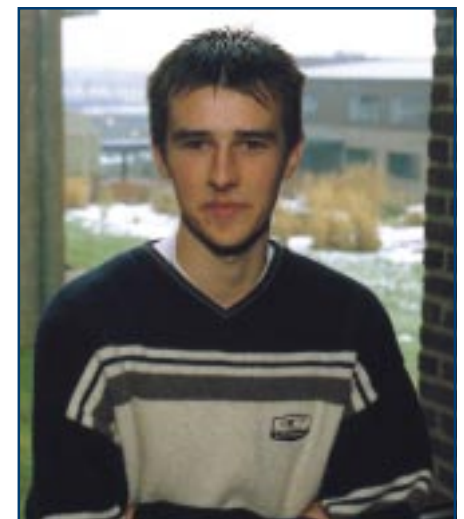
gen. De belangrijkste waren zonder meer haar zege op het Belgisch Kampioenschap en de verlenging van haar titel als Provinciaal Kampioen. Het voorbije seizoen veroverde Katrien geen kampioentitels, maar ze behaalde in haar categorie wel de meeste overwinningen, acht. Ze werd geselecteerd voor het Wereldkampioenschap tijdrijden in Valkenburg, maar omdat ze een selectie verwacht had voor de wegwedstrijd en ze zich daar volledig op had voorbereid, liet ze het aanbod liggen. Vanaf volgend seizoen moet Katrien het bij de elite opnemen tegen de beste wielrensters in België. Dit betekent dat het aantal trainingskilometers zal moeten worden opgedreven. Tot vorig academiejaar ging de combinatie school en

sport goed samen. Zij trainde zowat 350 kilometer per week en in het weekend werd er een wedstrijd afgewerkt van 70 kilometer. Tijdens het wielerseizoen, dat loopt van maart tot september, kwam ze aan de start in 18 wedstrijden. In de winterperiode houdt ze haar conditie op peil in de fitnesszaal en op de wielerpiste. Vanaf januari begint dan de echte voorbereiding van het nieuwe wegseizoen.

Katrien bekijkt haar wielert toekomst heel realistisch, zij ziet het voornamelijk als een hobby. "Je moet echt heel goed zijn om er wat aan te kunnen verdienen", vertelt ze. Voorlopig zet ze daarom alles op haar diploma en de rest ziet ze dan later wel.

Geelse pallieter

Voetbal is nationale sport nummer één. Het is bijgevolg logisch dat er tussen onze schoolbevolking van zowat 3 800 studenten nogal wat voetballers rondlopen. Enkele daarvan laten we in *Agora* aan bod komen en zo vonden we deze keer Steven Cuyvers in het eerste jaar Industrieel Ingenieur. Steven kwam via zijn oom bij de duiveltjes van Geel Sint-Dimpna terecht. Daar speelde hij enkele jaren tot hij naar Verbroedering Geel overstapte om er twee jaar als miniem te spelen. Zeven jaar geleden vonden de talentenjagers van Lierse hem daar en hij verhuisde dus naar de Pallieterstad. Hij doorliep er de jeugdreeksen en speelt nu sinds twee jaar in het reserve-elftal. Dat is de kweekvijver waaruit de besten kunnen doorstoten naar de eerste ploeg. Natuurlijk hoopt Steven ooit prof te worden maar volgens hem is de kans daarop de volgende twee jaar eerder klein. Jaarlijks gaan er maar één of twee jongeren over naar de A-kern. Dat komt omdat er in de reserveploeg nogal wat profs spelen die voorrang krijgen om de overstap te maken. In het reserveteam spelen bijvoorbeeld ook de profs die terugkomen na een kwetsuur. Ze trainen er tot hun conditie

Steven Cuyvers

voldoende op peil is om hun plaats in het eerste elftal opnieuw in te nemen.

Dagelijks rijdt Steven naar Lier voor de training. Op vrijdag of zaterdag speelt hij een wedstrijd en zondag is een rustdag. Er blijft maar weinig vrije tijd over en die gebruikt hij om te studeren. Aangezien hij nog niet onmiddellijk een profcontract verwacht, wil hij eerst zijn diploma behalen. Nadien kan hij dan nog zien wat er uit de voetbalkast rolt.

Paul Grauwen

Driedelig

Onder impuls van Lydia Kloeck en zuster Hadewych werd de vzw Geels Instituut voor Onderwijsbegeleiding en Navorming (GION) op 9 januari 1990 boven de doopvont gehouden. Het had drie doelstellingen. In de eerste plaats de oude activiteiten voort zetten: navorming voor leerkrachten secundair onderwijs. Ten tweede, mede door de grote know-how die op dat vlak in het HIKempen aanwezig was, een ruime technologische vorming voor bedrijven aanbieden. Ten derde zag GION Creatief het licht. In de doelstellingennota daarover stond toen: "We leven in een tijd, waarin een grote groep mensen over veel vrije tijd beschikt, omdat zij vervroegd afscheid namen van het bedrijfsleven of werkloos zijn of omdat het huishoudelijk werk lichter is geworden door de kleinere gezinnen en de helpende huishoudtoestellen. We leven ook in een tijd waarin kleine klussen laten opknappen in huis toch een zware aderlating voor het gezinsbudget betekent. Daarom stelt GION zich tot doel cursussen te ontwikkelen, waarvoor alle belangstellenden zich kunnen inschrijven. Zo wil het zinvolle vrijetijdsbesteding aanbieden, creatieve hobby's ontwikkelen, cultuur verspreiden en zelfredzaamheid verhogen." Het is vooral deze derde poot, die door omstandigheden nu het sterkst is uitgebouwd. Sinds enkele jaren leiden Jossé Coremans en Karine Van Thielen de vereniging.

GION

In de periode 1987-89 verhuisde het hoger onderwijs van het Heilig-Hart van Maria van Berlaar naar Geel en werd er een deel van het HIKempen. Die overgang ging gepaard met een omvorming van hun regentaat tot een grauaat Technologie, een opleiding waar toen veel vraag naar was in de industrie. Later is die verder omgevormd naar Logistieke Technologie, een diploma dat bij de bedrijven zeer goed in de markt ligt, maar waar nog veel te weinig jongeren voor kiezen. De directie en enkele docenten brachten een initiatief mee dat daar al lang bestond: de bijscholing voor technische leerkrachten. Die gebeurde in Berlaar in samenspraak met de toenmalige inspectie van het bisdom Antwerpen. Bij de verhuizing werd de grondgedachte ruimer opgetrokken en GION was geboren.

Assertief karakter

De volwassenenvorming in korte opleidingen vult zeker een leemte in de Kempen. Cursussen als *Internet*, *Eenvoudig computergebruik*, *Nieuwe spelling*, *Lekker en gezond tafelen* en *Opkomen voor jezelf* zijn een succes. *Nieuwe spelling* heeft ondertussen zijn beste tijd al gehad, maar *Opkomen voor jezelf* groeit. "Ik vind asser-

tiviteit heel belangrijk", zegt Jossé Coremans. "Vooral vrouwen laten zich nogal eens in de hoek zetten. Daarom ben ik naar Dinora De Waele, docente in het departement Sociaal Werk, gestapt en heb haar gevraagd een cursus *Opkomen voor jezelf*, *assertiviteit voor vrouwen*, te verzorgen. Die was daartoe onmiddellijk

Kalligrafie

bereid, temeer omdat ze ook zelfstandige coach is inzake communicatietechnieken. De vrouwen die zich aanmeldde, bleken het echt nodig te hebben en waren achteraf zonder uitzondering tevreden over het resultaat. Toch komt er geen massa op af en zij die het het meest nodig hebben, durven misschien zelfs niet naar de cursus toe te komen." Een volgende stap was *Assertiviteit voor studenten*. Er meldde zich een tiental aan. Waar blijven al die andere, nu nog veel te bedeesde studenten? Een mogelijk probleem is het inschrijvingsgeld. GION moet nu eenmaal zelfbedruipend zijn en kan daarom niets gratis aanbieden.

Doe het zelf

"Die algemeen vormende cursussen zijn buitengewoon interessant", zegt Karine Van Thielen, de andere actieve helft van GION, "maar toch stellen we vast dat er soms minder interesse voor is. Enkele daarvan moeten we zelfs afgelasten wegens onvoldoende inschrijvingen. Neem nu dit jaar: we doen veel moeite om *Wegwijs in onze voeding*, *Goed bewaren van voedsel* en *Voedselveiligheid* in de vaart te krijgen, maar dat lukt niet. Ligt het eraan dat de voorstelling ervan in onze brochure niet attractief genoeg is? Bij *Wegwijs in onze voeding*, bijvoorbeeld, leer je etiketten lezen en interpreteren. Zo kun je ontdekken wat in een voedingsmiddel echt essentieel is, en kun je op zoek gaan naar evenwaardige maar goedkopere producten in de handel." Praktijkcursussen die direct bruikbaar zijn in het huishouden, liggen normaal zeer goed in de markt. In *Verf- en decoratietechnieken* zitten veel mensen die net een huis hebben gebouwd of aan het verbouwen zijn. *Marmertechnieken*, *Decoratieve stof-ideeën* en *Een dekenkist maken* zitten in dezelfde sfeer. Even praktisch, maar op een heel ander vlak, zijn cursussen als *Vegetarisch koken*, *Kruiden en hun geneeskracht* en *Tuinieren*. Uit eigen ervaring weet ik dat op deze laatste cursus een bijzonder gemotiveerd publiek afkomt. Velen ervan zag ik nadien weer op verschillende voordrachten.

Jan Pauwels leert de Kempen tuinieren

Mooi en vrolijk

Veel succes hebben ook de cursussen die je echte vrijetijdsbesteding zou kunnen noemen. Hoewel, je kunt er altijd ook economisch mee aan de slag. Vooral *Kalligrafie* heeft nogal wat aanhangers. En daar komt letterlijk geen einde aan. Je kunt steeds nieuwe lettertypes aanleren, nieuwe kleurcombinaties, nieuwe vormgeving, en ga zo maar door.

De drie wijncursussen (basis, gevorderden en verdieping) kennen ook hun favorieten. Elk jaar melden er zich zo'n honderd gegadigden aan. Ze maken er steeds even vrolijk kennis met de geschiedenis van de wijnbouw, de vinificatie, de wijnstreken en de kwaliteitsniveaus. Aan degustatietechnieken mag het hier zeker niet ontbreken. En die worden in de loop der jaren steeds verfijnder.

Bloemenzee

De kaskraker blijft evenwel het bloemschikken. Ruim 270 cursisten volgen deze cursussen momenteel. Ze zitten in zes 'studie'jaren en zijn in twaalf groepen ingedeeld. Rita Gijbels is hier sinds jaar en dag de voortrekster en in haar zog zijn al vier nieuwe bloemsierkunstenaars gevolgd. "Bij de start hadden we drie jaar bloemschikken. Uiteindelijk zij er dat nu zes geworden" zegt Karine Van Thielen. Naast deze vorm van bloemschikonderwijs biedt GION elk jaar ook vier demonstraties bloemschikken aan, met voor de hand liggende thema's: najaar (herfsttafelen en grafwerk), winter (advent en kerst), voorjaar (lente en Pasen) en zomer (vaak met taferversieringen). Ze hebben daarbij al heel wat beroemde namen uit de Vlaamse bloemsierkunst over de vloer gehad. Ik denk onder andere aan Frederiek Van Pamel, Carl Depuydt, Geert Pattyn, Moniek Vanden

In de les van Rita Gijbels, al jaren het boegbeeld van de opleiding bloemschikken

Berghe en uiteraard de docenten van Plantaardige Leergangen Geel. Dit jaar is de talentvolle jonge Lieve Buysse uit Lokeren aan de beurt. Zij werd door de VLAM (Vlaamse dienst voor agromarketing) uitgekozen om mee het project *Azalea Anders* te dragen. Daaraan besteedt zij dan ook bij elke demonstratie ruime aandacht. Dat daar volk op afkomt, hoeft niemand te verwonderen, de meesten uit Geel, Mol, Retie en Dessel, maar er zijn er ook steeds uit Kapellen, Brasschaat, Duffel, Hasselt en noem maar op. Het auditorium zit dan ook altijd afgeladen vol en niet zelden moeten er mensen worden geweigerd. "We werken met genummerde plaatsen, volgens het principe 'wie zich eerst aanmeldt, krijgt de beste plaats'. En daar moeten we ons strikt aan houden, anders is er een enorm tumult." Sinds heel wat jaren worden er van de bloemstukken foto's gemaakt, die de aanwezigen kunnen bestellen. Vroeger deden de mensen van GION dat zelf, maar nu is daar een professioneel geschoolde fotografe voor aangetrokken.

Naar de bron

Vorig jaar was er voor het eerst sinds lang weer een bijscholing voor leerkrachten middelbaar onderwijs in het vak Technologie, in samenspraak trouwens met de

inspectiebegeleiding. Dat vergde veel werk en er kwamen 32 leraars op af. GION schoot er financieel bij in, maar kreeg wel een daverend applaus van de inspectie. Zoiets moet de hogeschool uiteindelijk toch een goede naam bezorgen. Een warme oproep daarom aan iedereen met voorstellen rond bijscholing voor leerkrachten.

Om gegadigden te bereiken, verzendt GION elke jaar zijn programmabrochure naar de tweeduizend mensen die in de voorbije twee jaar aan een cursus hebben deelgenomen. De brochure is van ongeveer 20 bladzijden vijf jaar geleden uitgegroeid tot ruim 50 bladzijden. Dat is een

goede indicatie voor de verruiming van het aanbod. Verder worden de persmededelingen in kranten, tijdschriften en de radio goed overgenomen. Karine en Jossé, die elk halftijds voor de zaak werken, hebben meer dan hun handen vol om alles rond te krijgen, en eigenlijk hopen ze dat er toch nog meer uit de bus komt. "Onze cursussen zijn niet alleen belangrijk voor de mensen die ze volgen," zeggen ze, "maar ze vormen ook een uitstekend promotiemiddel voor het HIKempen. Velen leren immers op deze manier onze hogeschool kennen."

Dirk De Roose

Lieve Buysse verzorgt dit jaar de bloemschikdemonstraties

Melanie 100

Op 23 december werd Melanie Van Giel-Hesbeens, Geelse trots en oudste kotmadam van België, 100 jaar. Dat er toen gefeest werd, zal niemand verbazen. Niet alleen de burgemeester van Geel was te gast op de Castermanhoeve, ook een delegatie van de KH Kempen kon niet ontbreken. Algemeen directeur Maurice Vaes en Myriam Appels overhandigden bij deze gelegenheid naast een mooie ruiker bloemen ook deze foto van Melanie met haar huidige kotstudenten.

12 - urenloop

Woensdag 28 oktober 1998 lieten onze studenten zich van hun sportiefste kant zien. In en rond zaal Axion werden er door deelnemers van de verschillende departementen zoveel mogelijk rondjes

gelopen ten voordele van de Waaiburg, een huis voor bijzondere jeugdbijstand. Elke ronde was goed voor vijf frank. Uiteindelijk werden er 7 085 rondjes afgelegd, zodat er al een aardig bedrag

bijengehaald is om de sint met goed gevulde zak naar de Waaiburg te laten trekken.

Het weer speelde die woensdag echter grote spelbreker. De omloop, die oorspronkelijk volledig buiten moest worden gelopen, werd daarom zoveel mogelijk in de sporthal gelegd en zo beperkt mogelijk buiten. Als gevolg van deze aanpassing werd de wedstrijd na tien uren gestaakt. De sporthal

HIK Kort

was namelijk diezelfde avond nog verhuurd aan anderen en moest dus tijdig worden opgeruimd.

Gelukkig viel uit de zwaar bewolkte hemel niet constant regen, zodat er toch nog een goede opkomst was. Iedereen kon meedoen, sportschoenen of korte broek had je helemaal niet nodig. Als extra attractie was er fruitjenever. Per twee ronden kreeg je als bevoorrading een borreltje. Blijkbaar wisten de docenten niet dat dit oppeppend middel te verkrijgen was, anders waren ze zeker massaler opgekomen. Nu vonden we hen met slechts één ronde in de einduitslag, een ronde die tot stand kwam door het testen van het scorebord. Het sportiefste departement, of de beste jeneverdrin-

kers, waren dit jaar de industrieel ingenieurs, voor de agronomen, gevolgd door EMT, Economica, de sociale school, het verbond en de laboranten.

Volgend jaar hopen de studenten opnieuw op de campus hun 12-urenloop te mogen organiseren. Misschien is dit voor

de animo rond het ganse gebeuren wel beter. De afronder vond plaats op 2 december, toen de sint de kinderen van de Waaiburg blij maakte met een zak vol geschenken (foto).

HIK Kort

Surf eens naar het lab op een cd-rom

Sinds het begin van het academiejaar hebben vele studenten zich de cd-rom aangeschaft, uitgegeven door het lab Elektronica. Op dit straalplaatje staan o.a. leermodules ter ondersteuning van de lessen, te raadplegen met een internetbrowser zoals Explorer of Netscape. Zo surf je als het ware doorheen je leerstof.

Al enkele jaren ontwikkelen docenten van de labs Elektronica en Automatisering leermodules, waarbij gebruik wordt gemaakt van de moderne mediatoepassingen. Een aantal van die lessen staan op de intranetsite van de hogeschool en worden tijdens de labs gebruikt. Onder impuls van Patrick Verhaert, docent elektronica aan het departement Technische Wetenschappen,

belandden al deze leermodules op een cd-rom, aangevuld met technische software en elektronica-datasheets.

Zo vind je onder meer een leereenheid over de oscilloscopen die in het lab gebruikt worden, een cursus met labopdrachten digitale technieken en een cursus Abel - een taal om het gedrag en de functie van een digitale schakeling te beschrijven. Verder ook een interactieve leereenheid over de kleurcode van weerstanden en processimulaties met behulp van het softwarebesturingspakket LabVIEW. Je kunt verschillende datasheets raadplegen, bijvoorbeeld over analoge en digitale componenten, microcontrollers, PAL's, EPLD's en componenten uit het domein van de telecommunicatie. Op de cd tref je verder eigen softwarebibliotheken voor Logic Works,

een softwarepakket om digitale schakelingen te ontwerpen, een demoversie van LabVIEW en een pakket om microcontrollers te programmeren. Studenten kunnen nu thuis op de PC laboefeningen bestuderen en uitwerken, als extra-ondersteuning van de lessen.

De cd is daarnaast ook prima promotiemateriaal bij initiatieven zoals de Wetenschapsweek. Daarom zijn alle HIKempen-brochures in pdf-formaat op de cd terug te vinden, en vind je er een Powerpoint-presentatie van het lab Elektronica. Geïnteresseerden kunnen de cd voor 100 frank kopen aan de balie van Campinia Media.

Deze rubriek biedt een overzicht van allerlei activiteiten die op de Campus door de school zelf of door buitenstaanders georganiseerd worden. Voor meer informatie kunt u terecht bij Hermine Op de Beeck (tel. 369). Inlichtingen over vormingscursussen georganiseerd door GION krijgt u rechtstreeks op toestelnummer 309 of op (014)56 23 09.

Januari

- 04 *Nieuwjaarsreceptie* HIKempen om 17 uur.
- 05 *Kunst op de campus*. Heel de dag en 's avonds in auditorium 1 en de kelderrefter. Organisatie: departement Sociale Wetenschappen.
- 05 Promotievoorstelling van het Mechels Miniatuur Theater (MMT) door Hilde Neven in de agora tijdens de middagpauze.
- 06 *Kunst op de campus*. Heel de dag en 's avonds in auditorium 1 en de kelderrefter. Organisatie: departement Sociale Wetenschappen.
- 11 BACOB - Infosessie: *Voorstelling van het bedrijf*. Lokaal D106 van 18 tot 21 uur.
- 16 BACOB - Sollicitatieproeven voor laatstejaarsstudenten. Auditorium 1 van 8.30 tot 12 uur.
- 18 Pedagogische studiedag. Auditorium 1 van 8.30 tot 12.30 uur. Organisatie: departement Industrieel Ingenieur en Biotechniek.
- 18 BACOB - Infosessie. Lokaal D106 van 18 tot 21 uur.
- 19 Vergadering: *Mais*. Heel de dag in auditorium 1.
- 20 Symposium: *Innoveren met aluminium*. Verschillende auditoria van 9.30 tot 17 uur. Organisatie: VITO, Aluminiumcenter Vlaanderen, Aluminiumcentrum Nederland, Fabrimetal Vlaanderen, TNO Industrie Nederland, KH Kempen en Innotek.

- 23 BACOB - Sollicitatieproeven voor laatstejaarsstudenten. Auditorium 1 van 8.30 tot 12 uur.
- 27 Studiedag: *Met en is weten, gissen is missen*. Heel de dag in auditorium 1. Organisatie: lab Elektriciteit.

Februari

- 06 Cursus *Word 97*. Vijf zaterdagen van 8.30 tot 12.30 uur in lokaal D101. Organisatie: KAV.
- 08 Studiedag: *Koepelweb*. Heel de dag in auditorium 1. Organisatie: CIT.
- 27-28 *Kempische Motorbeurs*. In de agora, zaterdag van 12 tot 18 uur en zondag van 10 tot 18 uur. Organisatie: Kempische Motorbeurs Vereniging.
- 20 *Tuinieren* groep 1. Drie zaterdagen (maandelijks) van 9 tot 11.30 uur in lokaal D011. Organisatie: GION.
- 27 *Tuinieren* groep 2. Drie zaterdagen (maandelijks) van 9 tot 11.30 uur in lokaal D011. Organisatie: GION.

Maart

- 01-05 *Kunst op de campus*. Telkens heel de dag en 's avonds in auditorium 1 en de kelderrefter. Organisatie: departement Sociale Wetenschappen.
- 09 Demonstratie bloemschikken: *Voorjaar*. Dinsdagavond van 18 tot 24 uur in auditorium 1. Organisatie: GION.

- 10 *Imago van land- en tuinbouw* door Peter Van Bossuyt (hoofdredacteur De Boer). Lokaal D006 van 20 tot 22 uur. Organisatie: departement Industrieel Ingenieur en Biotechniek en de Groene Kring.
- 11 Vormingsavond: *Mens aan de grens*. In auditorium 1 van 15.30 tot 18 uur. Organisatie: departement Gezondheidszorg & Chemie.
- 18 *Jobbeurs*. Heel de dag in de agora, het middagverblijf en de kleine cafetaria. Organisatie: KHKempen.
- 31 *Presidiumverkiezingen*. Heel de dag in de agora. Organisatie: Atomos.

April

- 23 Studiedag: *Gezondheidszorg*. Heel de dag in auditorium 1. Organisatie: departementen Sociale Wetenschappen en Gezondheidszorg Lier en Turnhout.

Mei

- 01 Opendeurdag HIKempen. Van 10 tot 17 uur.

Agora,

U aangeboden met de steun van

jobinfo: www.alcatel.be/jobs

BELGONUCLEAIRE

Europalaan 20 - 2480 DESSEL

PHILIPS
N.V. PHILIPS LIGHTING

Steenweg op Gierle 417
2300 Turnhout

Informatie bij Mario Renap
mario.renap@trn.lighting.philips.com

JANSSEN
PHARMACEUTICA